Faptele legitimează credința
(Werke beweisen den Glauben)
Shreveport, Louisiana, SUA
26 noiembrie 1965

Este minunat să fim din nou aici în seara aceasta. Eu nu ştiu cum de s-a aflat aşa repede că mă voi ruga pentru bolnavi. Ei au venit cu toții ca să mă rog pentru ei. Eu cred, că dacă urmați călăuzirea Duhului Sfânt, totul va fi bine. Aşa este mai bine. Acesta este un mesaj care nu va greşi niciodată.

Azi am stat în camera mea şi am aşteptat trei buni prieteni ca să mergem împreună la masă. La micul dejun mâncasem puțin, pentru că ştiam că ei vor plăti prânzul. Dar se făcuse ora 12, 13, 14 şi nici unul nu apăruse. Poliția prinsese chiar atunci un răufăcător. Eu mă uitam la episodul acesta, dar pe fratele Jack nu l-am văzut. Mai târziu am aflat că fratele Jack nu m-a găsit pentru că i s-a comunicat greşit numărul meu de cameră. Eu îi voi da altădată prilejul să plătească pentru mine. Eu sunt bucuros, că îi văd în seara aceasta pe frații Tracy şi Brown. Se pare că ne vom întoarce din nou în Arizona.

Când am traversat pustiul, am spus către nevasta mea: „Aici au discutat frații despre creațiunea lui Dumnezeu: dacă s-ar fi făcut în şase zile sau în şase milioane de ani." Te gândeşti la acele zile de odinioară şi doreşti să fii din nou tânăr să ai viața înainte. Când îmbătrânim, rămân numai amintirile. Noi ştim că ne vom duce într-o altă țară, în care nu vom îmbătrâni niciodată … Țara aceea mare, în care nu vom îmbătrâni şi nici nu vom muri.

Unul dintre frații noştri, fratele Lyle, a trecut în țara aceasta. Noi toți trebuie să trecem prin şcoala suferinței, ca să putem simți suferința altuia.

Acolo văd un prieten vechi, un predicator care s-a rugat deja cu ani în urmă pentru bolnavi. Este fratele Gerholtzer. Eu exprim greu numele din limba germană. Îl cunosc de aproape 10 ani. El parcă nu a îmbătrânit. Dar mai trăim într-o lume, în care totul se va sfârşi odată.

Eu voi încerca să nu vă țin prea mult în seara aceasta, ca şi ieri.

Eu am vrut să vorbesc despre răpire şi despre condițiile biblice care sunt necesare, şi despre ceea ce va avea loc înaintea răpirii, şi cum se va desfăşura totul. Noi toți credem, că va avea loc răpirea. Nu-i aşa, asta credem noi? Dar am fost călăuzit, ca în seara aceasta să mă rog pentru bolnavi.

În seara aceasta am luat masa cu un frate mexican, care este prezent aici cu nevasta lui. Cineva a venit şi a mărturisit despre cele arătate anul trecut prin darul deosebirii. Noi aşteptăm în seara aceasta o slujbă duhovnicească pentru vindecare, ca în anii trecuți. Fratele Brown împărțea atunci biletele de rugăciune. El este un om sincer. El nu a împărțit niciodată pentru bani. El a fost întotdeauna credincios şi ține ordine cu oamenii în rând. Eu mă rugam pentru ei. Era credința curată a oamenilor care numai se apropiau şi erau deja vindecați. În comparație cu acum, atunci beneficiau poate de douăzeci de ori mai mulți de vindecare.

Unui frate, care este în seara aceasta aici, i s-a spus prin darul deosebirii, atunci când era în rândul de rugăciune, că are oreon. Medicul i-a spus că după boala aceasta, ei nu vor mai avea copii. Ei aveau un băiat, şi doreau şi o fetiță. Dar în vedenie s-a spus din partea DOMNULUI: „Voi veți primi fetița." Fetița este prezentă în seara aceasta aici. Eu aş dori să ridicați fetița. Vedeți, acolo este. Ei şed acolo. Ce copilă dulce! Aş vrea ca părinții ei să mărturisească acest fapt.

Acum vrem să începem cu îndrumarea despre vindecarea dumnezeiască. Câți cred? Va fi o seară minunată, dacă aveți o astfel de credință. Ea este pentru cei ce cred. Este pentru cei credincioşi.

Chiar vroiam să mă adâncesc într-un text din Scriptură, când m-a strigat Billy spunând: „Fratele Jack te aşteaptă." Atunci am venit. Pentru că nu aveam o agrafă de birou, mi-am însemnat textul din Biblie cu o agrafă de păr de la soție. Când eram mai tânăr nu aveam nevoie de aşa ceva, dar acum este tot mai greu. Frate Jack, nu simți şi tu deja? I-am spus că am devenit foarte uituc. De multe ori trebuie să mă gândesc ce am vrut să spun. El a răspuns: „Asta este totul? De alte lucruri nu te plângi?" Eu am spus: „Asta este chiar suficient." El a continuat: „Eu am chemat pe cineva la telefon pe cineva şi l-am întrebat ‚ce doreşti?'" Eu am crezut că fratele Jack glumeşte doar, dar după aceea am constatat că este chiar aşa.

Dar chiar dacă suntem şi mai uituci, numai faptele noastre să fie curate, pentru că toate sunt scrise în carte şi vor veni la lumină în ziua judecății.

Noi suntem ca o mare familie. Nu ştiu dacă există în seara aceasta, ca şi ieri, legătura cu bisericile locale din țară, pentru auzirea acestei predici. Eu sunt întotdeuna mulțumit de poziția fratelui Jack. El repetă întotdeuna:

http://www.evanghelia.ro

„Predică ce doreşti", şi astfel am putut predica şi învăţătură.

Eu nu sunt un visător, dar nu demult am avut un vis. Am visat un bărbat tânăr cu cătuşe, care încerca să se elibereze. Cineva îmi spunea: „Aceştia sunt oameni groaznici. Să nu ai de lucru cu ei." Am văzut cum a ieşit omul acesta din cătuşe şi mă gândeam: „Acum voi vedea ce face." Apoi am văzut cum încercau şi alţii să iasă afară.

Acesta este doar un vis. Când am mers mai departe, l-am văzut pe fratele Roy Borders, cu care sunt prieten bun. El nu arăta prea bine. Ochii îi erau numai pe jumătate deschişi, şi se părea că ceva asemănător cu cancerul vrea să îi acopere ochii. Cineva încerca să mă tragă de lângă el. Eu strigam: „Frate Borders, în Numele DOMNULui Isus Hristos, ieşi afară din starea aceasta." El abia mai putea vorbi: „Frate Branham, pentru aşa ceva este nevoie de mai mult. Nu pot s-o cuprind, frate Branham. Nu pot s-o ajung." Eu am spus: „O, frate Borders." Eu îl iubesc.

Apoi m-a tras cineva la o parte, şi am văzut că era o femeie, care stătea în altă parte. Când mai eram încă un băiat mic, duceam alimentele cumpărate acasă la oameni. Era doamna Fenton din Jeffersonville, cu care noi, soţia mea şi eu, suntem prieteni. Ea spunea: „Frate Branham, eliberează-ne de asta, pentru că este casa iadului." Ea spunea mai departe: „Tu nu ai fost înţeles de oameni, şi nici tu nu i-ai înţeles pe aceşti oameni." Ea spunea: „Ei sunt oameni buni, dar …" Eu mă uitam încolo, şi se părea că este o pivniţă într-o groapă închisă cu grătare de fier opt până la zece ţoli. Acolo erau oameni, care îşi pierduseră minţile. Ei se zbăteau cu mâinile şi cu picioarele, lovindu-se cu capul. Ea striga: „Eliberează-i pe aceşti oameni, frate Branham. Ajută-ne din necazul acesta." Eu o cunosc pe această femeie. Ea aparţine unei biserici creştine.

Eu mă uitam în jurul meu, spunând: „Eu doresc să pot să vă ajut." Mă uitam la corpul meu mic şi slab, şi apoi la grătarele acelea de fier, şi la aceşti oameni din interior. Eu nu puteam intra la ei, pentru că ei erau după zăbrele. M-am mai uitat odată la ei. Ei se loveau cu capetele, parcă nu mai aveau mintea întreagă. Apoi am văzut cum a intrat o lumină înăuntru, şi am privit în sus. Acolo stătea DOMNULl sus în lumină, cu curcubeul deasupra Lui. EL se uita înspre mine spunând: „Eliberează-i pe aceşti oameni!" Apoi El a plecat. Eu mă gândeam: „Cum pot eu să-i eliberez? Eu nu am putere suficientă ca să rup acest gard de fier." Apoi am spus: „Casă a iadului, dă-i afară în Numele DOMNULUI Isus Hristos." Totul se năruia. Stâncile se sfărâmau, gardul cădea, oamenii fugeau afară, strigau de bucurie. Ei cu toţii erau eliberaţi. Apoi am strigat: „Frate Roy Borders, unde eşti, unde eşti?

Dumnezeu eliberează poporul Său, unde eşti frate Borders?"

Eu m-am gândit la visul acesta. Fratele Borders este cam speriat. Doar ştiţi despre proorocia care a fost dată despre partea vestică. Unul dintre bărbaţi este prezent aici în sală, care era acolo când s-a întâmplat. Este un predicator al cărui ochi era să-şi piardă vederea. El purta ochelari de soare când a venit la mine, prezentându-se când eram în munţi. El a spus: „Frate Branham, eu sunt fratele Mc Hughes. Eu am fost răspunzător pentru una din adunările tale în California." Eu am spus: „Mă bucur de cunoştinţă, frate Hughes."

În total erau cam douăzeci de bărbaţi acolo la vânătoare. Cu o zi înainte, eu vorbisem cu fratele Woods, pe care-l cunoaşteţi. Eu luasem o piatră, am aruncat-o în aer şi imediat după cădere, eu am spus: „Aşa vorbeşte DOMNUL! Ceva este în mişcare pentru a se întâmpla." El a întrebat: „Ce este frate Branham?" Eu am răspuns: „Asta nu o ştiu, dar în timp de 24 de ore o vei vedea. Ceva se va întâmpla un semn mare."

În ziua următoare am pornit pe la ora 10. Fiecare din noi avea vânatul cu el, şi stăteam acum acolo gata de pornire. Fratele Mac Knelly şi ceilalţi fraţi împărţeau vânatul. Fratele Borders, Roy Roberson, unul dintre prietenii mei scumpi, stăteau lângă mine când mă uitam în sus, şi fratele Hughes a întrebat: „Frate Branham, îngerul DOMNULUI îţi apare şi când eşti la vânătoare?" Eu am spus: „Da, frate Hughes, dar eu vin aici ca să mă odhnesc." El a spus: „Bine, frate Branham, eu nu vreau să te obosesc." Eu am spus: „Nu face nimic." În clipa aceea am văzut un medic care îi cerceta ochiul. Eu nu-l cunoşteam. El purta ochelari de soare, pentru că în Arizona soarele este foarte puternic. L-am văzut pe medicul care spunea: „Stimate domn, am tratat ochiul dumneavoastră deja de atâţia ani. Este o alergie prin care vă veţi pierde vederea. Ea mănâncă vederea dumneavoastră şi nu poate fi oprită cu nimic." Apoi i-am spus fratelui Hughes: „Ai vrut să mă întrebi în legătură cu ochiul tău. Tu porţi ochelari de soare din cauza ochiului bolnav." El a răspuns: „Aşa este." După aceea i-am spus că medicul a stabilit cu câteva zile înainte că va orbi din cauza alergiei care se apropie de regiunea vederii. El o trata de doi ani şi nu o mai putea opri. El a spus: „Frate Branham, acesta este adevărul."

Eu am continuat: „Eu văd o doamnă mai în vârstă, cu pielea mai închisă la culoare. Ea este de origine din Arcansas. Ea este mama ta. Ea ţi-a arătat picioarele ei cu tumoare spunând: „Fiul meu, dacă-l întâlneşti pe fratele Branham, roagă-l să se roage pentru mine." El a strigat: „O, har divin." Apoi l-am văzut în vedenie fără ochelari şi am spus: „Aşa vorbeşte DOMNUL! Dumnezeu a vindecat ochiul tău şi o vindecă şi pe mama ta."

http://www.evanghelia.ro

În prezența acestor bărbați, eu am pus mâna pe umărul fratelui Roy Roberson, şi am spus: „Frate Roy, ascunde-te repede, ceva se va întâmpla." El a întrebat: „Ce vrei să spui, frate Branham?" Eu am răspuns: „Nu mai vorbi, ascunde-te repede!" Am luat lopata care era acolo, şi m-am îndepărtat de la ei, pentru că ştiam că se va întâmpla acolo unde eram eu.

În apropiere de prăpastia adâncă, a venit un foc din văzduh, ca un vârtej, şi s-a oprit puțin deasupra mea. Rupea pietrele din stâncile munților, la fel şi vârfurile pomilor, în jur de 100 de metri. Toți au fugit şi s-au ascuns. Apoi s-a ridicat ca un tunet puternic întorcându-se în văzduh, apoi s-a întors din nou. S-a repetat de trei ori. Când s-a terminat totul, ei au venit la mine şi au întrebat: „Ce înseamnă aceasta?" Eu am răspuns: „A fost un semn de avertizare pentru judecată. În zilele următoare va fi un cutremur mare în vestul statului, şi nu va înceta până când California Los Angeles va fi scufundat. Va merge în jos şi va aluneca în ocean." Două zile mai târziu s-a cutremurat Alaska.

Când am vorbit ultima dată în California, încă nu ştiam ce s-a întâmplat, până la sfârşitul adunării. Eu am spus: „California, ca şi Capernaumul, tu oraş numit după numele unui înger (Los Angeles), te-ai ridicat singur spre cer, dar vei fi împins spre iad. Dacă aceste lucruri mărețe s-ar fi întâmplat în Sodoma, oraşul ar mai trăi şi astăzi."

În zilele de pe urmă, pretutindeni fierbe şi se dezbină lumea. În magazinul ştiințific s-a relatat că regiunea este deja spălată de apele oceanului în subteran şi trebuie să se scufunde, şi ei ştiu aceasta.

Fiți atenți! Apa va ajunge până la lacul Salton. Los Angelesul va intra la judecată. Eu v-o spun înainte de a se întâmpla, ca să fiți pregătiți. Asta nu am spus-o de la mine. EL nu mi-a spus niciodată ceva ce nu s-a împlinit. Asta o puteți mărturisi. Aşa este. Dar când se va întâmpla, eu nu ştiu.

După ce am venit de la adunare, mi s-a spus ceea ce anunțasem. Am ascultat cu atenție şi am cercetat Scriptura. Ştiți voi, că DOMNUL Isus, a rostit aproape aceleaşi cuvinte împotriva Capernaumului, oraş care este astăzi pe fundul Mării Moarte? Dar lucrul acesta nu s-a întâmplat imediat, ci mai târziu. Acum este în mare. Dumnezeu, care a distrus Sodoma din cauza păcatelor, este acelaşi care a scufundat Capernaumul în mare. Acelaşi Dumnezeu va scufunda în ocean Los Angelesul pentru păcatele lor, pentru stricăciunea de aici.

Să ne rugăm.

DOAMNE, este foarte plăcut să mărturiseşti unor astfel de ascultători. DOAMNE, noi Te credem, ajută necredinței noastre. DOAMNE, noi recunoaştem că ne apropiem de sfârşitul lumii. Când va fi asta, noi nu ştim, dar într-o zi se va înfăptui răpirea tainică a Miresei. DOAMNE, noi vom fi cu Tine, vom fi răpiți. Ziua aceasta o aşteptăm noi. Pregăteşte inimile noastre, DOAMNE.

Multe persoane sunt aici pe târgi, bărbați şi femei legați de duşman. Poate sunt şi oameni care vor muri de atac de inimă, dacă nu-i atingi Tu. Alții poate sunt mâncați de cancer. O, Tată, Tu cunoşti inima fiecăruia. TU ştii dacă este adevărat sau nu. Noi spunem toate acestea pentru că ştim ce ai făcut. Puterea Ta cea mare a eliberat aşa de mulți. Asta putem s-o mărturisim chiar dacă ne-ar spune cineva că aceste lucruri nu se vor mai repeta. Dar ele se întâmplă DOAMNE, şi noi suntem martori. DOAMNE, eu mă rog, că să clădeşti credință în inimile acestor oameni, ca fiecare dintre ei să plece eliberat sau vindecat de aici. DOAMNE, fă-o simplu. Las-o să se întâmple în timp ce învățăm din Cuvântul Tău. Fie ca Duhul Sfânt să-mi ia greşelile şi să le corecteze în inimile oamenilor. Fă ca seara aceasta să devină o realitate, pentru intrarea Ta în inimile credincioşilor. Pentru acest scop este planificată această seară. Pregăteşte-i, mai ales pe cei ce nu sunt încă salvați, acum când uşa harului mai este încă deschisă. Te rugăm în Numele DOMNULUI Isus Hristos. Amin.

Cineva m-a înştiințat că s-ar fi făcut o colectă pentru mine. Nu era necesar. Nu faceți asta. Odată au adunat cei din Calgary, Canada, o colectă de câteva mii de dolari. Atunci aveam numai două camere cu copiii împreună, şi trebuia să atârnăm pături la uşi, ca ei să nu primească aprindere la plămâni, soția mea ştie şi este aici. Fratele Jack mi-a spus: „Frate Branham, asta nu este corect în felul acesta." Eu am spus: „Luați banii înapoi!" El a răspuns: „Cum putem face aşa ceva?" Astfel am cumpărat casa pentru proslăvirea DOMNULUI. Noi am luat-o ca un dar de dragoste de la oamenii din localitatea amintită. Apoi m-am gândit că nu este corect să rețin aceşti bani, pentru că nu am adus nimic în această lume, şi precis nu voi duce nimic afară. Astfel am trecut casa pe numele bisericii. Când îmi voi termina slujba, poate locui un alt slujitor acolo, dacă o mai permite timpul. Astfel vă mulțumesc mult, prieteni. Dumnezeu să vă binecuvânteze pentru asta.

Noi vrem să citim din Iacov 2, 21-23 şi să mai învățăm, înainte de a ne ruga pentru bolnavi. Ne gândim şi la cei ce au plecat ca misionari în Tailanda. Sunt atâtea lucruri la care te gândeşti ziua, şi vrei să le aminteşti seara. Dar când suntem aici, uităm restul. Să ne întoarcem acum la textul nostru:

„Avraam, părintele nostru, n-a fost el socotit neprihănit prin fapte, când a adus pe fiul său Isaac jertfă pe

http://www.evanghelia.ro

altar? Vezi că credința lucra împreună cu faptele lui, şi prin fapte, credința a ajuns desăvârşită. Astfel s-a împlinit Scriptura care zice: ‚Avraam a crezut pe Dumnezeu, şi i s-a socotit ca neprihănire'; şi el a fost numit ‚prietenul lui Dumnezeu.'"

Țineți Bibliile la îndemână, pentru că vrem să mai citim şi alte texte şi să ne referim la ele. Tema mea este: **„Faptele legitimează credința."** Faptele dovedesc că credința ne-a cuprins. Am ales această temă, pentru că eu cred că ne va ajuta să primim şi să înțelegem mai bine. Ascultați cu luare aminte la această lecție. Iacov se referă în învățătura lui la textul din Genesa 22, 1-12, adică ceea ce este spus de Avraam.

„După toate aceste lucruri, Dumnezeu a pus la încercare pe Avraam, şi i-a zis: ‚Avraame!' ‚Iată-mă', a răspuns el. Dumnezeu i-a zis: ‚Ia pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pe care-l iubeşti, pe Isaac: du-te în țara Moria, şi adu-l ardere de tot acolo, pe un munte pe care ți-l voi spune.' Avraam s-a sculat dis de dimineață, a pus şaua pe măgar, şi a luat cu el două slugi şi pe fiul său Isaac. A tăiat lemne pentru arderea de tot, şi a pornit spre locul, pe care i-l spusese Dumnezeu. A treia zi, Avraam a ridicat ochii, şi a văzut locul de departe. Şi Avraam a zis slugilor sale: ‚Rămâneți aici cu măgarul; eu şi băiatul, ne vom duce până acolo să ne închinăm, şi apoi ne vom întoarce la voi.' Avraam a luat lemnele pentru arderea de tot, le-a pus în spinarea fiului său Isaac, şi a luat în mână focul şi cuțitul. Şi au mers astfel amândoi împreună. Atunci Isaac, vorbind cu tatăl său Avraam, a zis: ‚Tată!' ‚Ce este fiule?' i-a răspuns el. Isaac a zis din nou: ‚Iată focul şi lemnele; dar unde este mielul pentru arderea de tot?' ‚Fiule', a răspuns Avraam; ‚Dumnezeu însuşi va purta de grijă de mielul pentru arderea de tot.' Şi au mers amândoi împreună înainte. Când au ajuns la locul pe care i-l spusese Dumnezeu, Avraam a zidit acolo un altar, şi a aşezat lemnele pe el. A legat pe fiul său Isaac, şi l-a pus pe altar, deasupra lemnelor. Apoi Avraam a întins mâna, şi a luat cuțitul, ca să înjunghie pe fiul său. Atunci Îngerul DOMNULUI l-a strigat din ceruri, şi a zis: ‚Avraame! Avraame!' ‚Iată-mă!' a răspuns el. Îngerul a zis: ‚Să nu pui mâna pe băiat, şi să nu-i faci nimic; căci ştiu acum că te temi de Dumnezeu, întrucât n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pentru Mine.'"

Iacov vorbeşte despre justificarea lui Avraam prin fapte. Pavel justifică totul prin credință. În Romani 4, 1-4 citim:

„Ce vom zice dar că a căpătat, prin puterea lui, strămoşul nostru Avraam? Dacă Avraam a fost socotit neprihănit prin fapte, are cu ce să se laude, dar nu înaintea lui Dumnezeu. Căci ce zice Scriptura? ‚Avraam a crezut pe Dumnezeu, şi aceasta i s-a socotit ca neprihănire.' Însă, celui ce lucrează, plata cuvenită lui i se socoteşte nu ca un har, ci ca ceva datorat."

Mai citim din Genesa 15, 5-6:

„Şi, după ce l-a dus afară, i-a zis: ‚Uită-te spre cer, şi numără stelele, dacă poți să le numeri.' Şi i-a zis: ‚Aşa va fi sămânța ta.' Avraam a crezut pe DOMNUL, şi DOMNUL i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire."

Amândoi bărbații au vorbit despre credință. Pavel ne arată neprihănirea lui Avraam prin ceea ce vedea Dumnezeu în el. Iacov ne descrie neprihănirea lui Avraam, prin ceea ce vedeau oamenii în el. Iacov justifică neprihănirea prin fapte. Pavel mărturiseşte despre neprihănirea prin credință. Avraam l-a crezut pe Dumnezeu. Dumnezeu a văzut credința lui în fapte, au văzut-o şi oamenii. În felul acesta se întâmplă şi cu noi. Faptele noastre exprimă credința noastră. Dacă ne este frică să lucrăm conform credinței noastre, atunci nu credem. Vedeți, voi trebuie să credeți. Faptele lui Avraam exprimau credința lui în făgăduința lui Dumnezeu. Vedeți, Avraam avea aproape o sută de ani, şi Sara cu zece ani mai tânără. Ei erau amândoi bătrâni, şi în afara timpului de a mai avea copii. Deşi erau de mulți ani căsătoriți, totuşi ei nu aveau copii. Dar Dumnezeu i-a vorbit lui Avraam când avea 75 de ani, iar Sara avea 65 de ani: „Veți avea un fiu." El a crezut făgăduința lui Dumnezeu. El credea şi s-a pregătit pentru un copil. Vedeți, Dumnezeu i-a văzut credința, iar oamenii au văzut faptele care mărturiseau despre credința lui.

Același lucru se repetă în seara aceasta. Aşa este şi cu noi. Lui i s-a descoperit. Şi pentru că i s-a descoperit, el a crezut şi a lucrat în aşa fel de parcă totul s-ar fi împlinit deja.

Aici vrem să ne adâncim puțin. Câteodată nu înțelegem totul prea bine. Oamenii încearcă să facă câte ceva după îndemnul firii şi a simțurilor. Dar asta nu merge.

Fratele Gelholtzer şi eu, am văzut multe pe terenul acesta, ceea ce mărturiseşte pentru şi contra: rugăciunea pentru bolnavii din toată lumea şi deznădejdea oamenilor, cei ce strigă „aleluia" din toate părțile. Noi am învățat din toate acestea. Pe când eram tineri şi am început să predicăm, eram de parcă învățam înotul, frate Gerholtzer. Frații mai bătrâni mai ştiu încă, cum aveam atunci foarte multe vedenii şi-mi era greu să mă reculeg. Frații trebuiau să mă conducă acasă.

Îmi aduc aminte de o seară, pe care nu o voi uita niciodată. Eram în San-Jose´´. Un frate venise să mă

http://www.evanghelia.ro

trezească. Eu nu mai dormisem de câteva zile. Eu nu ştiam că-i vorbesc acelui bărbat. Dar el mi-a povestit, că am început să plâng şi am spus: „Eu mă duc acasă." El a răspuns: „Tu nu poţi merge acasă. Tu trebuie să vii la adunare." Eu am replicat: „În câteva minute sunt pregătit să merg acasă." Vedeţi, toate aceste lucruri m-au cuprins. Trăiam deja ca tânăr într-o altă lume. Când se învaţă înotul plescăi prin apă, şi când se ajunge pe partea cealaltă a lacului, poţi spune: „Am reuşit." După ce ştii să înoţi, este ceva plăcut şi nu mai este greu. Vedeţi voi, totul trebuie învăţat cum se face, şi apoi lucrul acela devine uşor.

Un copil cade de mai multe ori când învaţă să meargă. Dar cineva care ştie cum să meargă, un atlet, păşeşte fără greutate acelaşi drum. Dar şi el a trebuit să înceapă odată, pentru a deveni atlet. Aşa se întâmplă şi cu predicarea despre vindecarea dumnezeiască şi cu celelalte lucruri. În timp ce mergi pe un drum, începi să înveţi. Voi trebuie să învăţaţi cum să-L primiţi pe Dumnezeu şi ce înseamnă în realitate. Uneori ne permitem să spunem: „Acela sau altul nu a avut credinţă suficientă, sau a făcut una sau alta." Dar pentru asta există un motiv. De multe ori se ascunde un păcat necunoscut. Noi putem turna untdelemn cât vrem, şi să strigăm până răguşim, dar satana nu va pleca. Nu, niciodată. Mai întâi trebuie să mărturisiţi totul. Asta se întâmplă prin darul deosebirii. De multe ori se spune: „Du-te şi pune-te în ordine cu asta sau cu cealaltă." Dar oamenii nu prea vor să facă acest lucru. Alţii devin nerăbdători şi spun: „Ah, pentru mine nu s-a rugat."

Dar noi vrem să găsim acum o cale baza reală a vindecării dumnezeieşti, şi ce se întâmplă. Cum este cu darul? Aşa cum am spus ieri seară, un dar este ceva minunat. Dar ţinta voastră nu poate depinde de aceasta. Voi nu puteţi face dintr-un lucru minor, un lucru principal. Aşa este cu darurile. Satana poate să imite fiecare dar. El poate repeta exact. De aceea noi trebuie să fim atenţi. Aşa cum m-am exprimat deja odată despre vorbirea în limbi, că şi demonii pot imita aceste lucruri. Atunci nu mai avem originalul, ci imitaţia, care seamănă foarte mult cu originalul. Oamenii care nu pot deosebi, spun că şi ceea ce este minciună este adevărat.

Acelaşi lucru îl fac ei şi cu vindecarea divină. Unii cred că este vorba numai de un hocus pocus, dar aici nu este aşa ceva. Aici este vorba de o credinţă adevărată şi neamestecată, în cele spuse de Dumnezeu că este adevăr.

În aceasta suntem ancoraţi. Nimic nu ne poate mişca de aici. Totul va rămâne pe loc. Credinţa este o descoperire de la Dumnezeu. Da, credinţa este o descoperire. Vrem să ne ocupăm puţin cu aceasta. Este o descoperire. EL a descoperit voia Sa prin harul Său. Nu voi aţi făcut aceasta. Nu voi v-aţi introdus în credinţă. V-a fost dăruită prin harul lui Dumnezeu. EL v-o descoperă! De aceea este credinţa o descoperire. Biserica întreagă este clădită pe descoperirea lui Dumnezeu.

Un predicator baptist mi-a spus cu puţin timp în urmă. „Eu nu pot accepta descoperirea." Eu am spus: „Atunci nu poţi să accepţi Biblia. Apoi nu-L poţi accepta pe Hristos, pentru că El este descoperirea lui Dumnezeu. EL este Dumnezeu descoperit în trup." Vedeţi, întreaga Biserică este clădită pe descoperirea dumnezeiască. Isus a întrebat atunci: „Ce spun oamenii despre Fiul Omului?" EL vorbea cu ucenicii Săi. Unii spuneau: „Ilie, Moise, Ieremia sau unul dintre proorocі." EL a întrebat: „Dar ce spuneţi voi?" Petru a răspuns: „TU eşti Hristosul, Fiul Dumnezeului Celui viu."

Biserica romană spune că Isus şi-ar fi clădit Biserica pe Petru ca stâncă. Protestanţii spun: „EL a clădit-o pe Sine însuşi." Acum, ei pot avea dreptate. Dar pentru mine amândouă argumentele sunt greşite. Aici era vorba despre descoperirea duhovnicească cine este El. „Nu carnea şi nici sângele nu ţi-au descoperit Petre, ci Tatăl Meu din ceruri." EL ţi-a descoperit aceasta. „Şi pe această stâncă (pe descoperirea dumnezeiască cine sunt Eu, adică Cuvântul …) pe această stâncă voi clădi Biserica Mea, iar porţile iadului nu o vor înghiţi!" EL arată că porţile iadului vor fi împotrivă.

Prin credinţă, prin descoperire, Abel i-a adus lui Dumnezeu o jertfă mai plăcută decât Cain. Dumnezeu spune că el ar fi fost drept. Cum s-a întâmplat? Prin credinţă, prin descoperire. Prin descoperire Abel i-a adus lui Dumnezeu o jertfă preţioasă. Lui i s-a descoperit, că nu erau fructele câmpului, ci sângele.

Astfel unii pot crede, iar alţii nu. Unii se fac că cred. Vedeţi, într-o adunare mare vin tot felul de oameni şi în rândul de rugăciune toţi oameni buni unii dintre ei fac totul pentru a crede, încearcă să cuprindă credinţa de la sine, alţii nu pot crede deloc, iar altora le este dăruită prin har. Aici este deosebirea. Prin aceasta se întâmplă. Aici este descoperirea adevărată, pentru că această credinţă este o descoperire de la DOMNUL. Trebuie mai întâi să ne fie descoperită

Isus s-a exprimat foarte clar când a spus: „Nimeni nu poate veni la Mine, decât dacă Îl atrage Tatăl Meu." Este necesară o descoperire. Atunci ei nu au ştiut, cine este El. Ei credeau că El ar fi un om obişnuit. Alţi credeau, aşa cum spun oamenii şi astăzi, că El ar fi un prooroc oarecare. Dar El a fost Proorocul. EL era ca un om obişnuit, dar era mai mult decât atât.

http://www.evanghelia.ro

Cum am spus deja ieri seară. Dacă ați citi cartea, poate că la început v-ați încurca. Am vorbit despre cele două cărți ale vieții. Este aceeași carte. Dar una vorbește despre nașterea naturală, iar cealaltă despre nașterea voastră duhovnicească. Una face legătura cu cealaltă, ca tulpina cu spicul. Voi vorbiți cu mine ca și cu o persoană vie, dar o parte din mine va trece. Din una din cărți poate fi șters numele, dar numele care a fost stabilit pentru veșnicie, a celor aleși, nu poate fi șters niciodată, pentru că a existat acolo întotdeauna. Acest nume nu poate fi șters niciodată. Veți găsi toate aceste probleme în carte și nu vă veți încurca. Așa este. Fratele Vayle, care are de grijă de partea gramaticală, mi-a amintit de acest lucru. Eu am spus: „Așa este bine."

Vedeți, eu sunt din trei părți: trup, suflet și duh, dar sunt o singură ființă. Există numai o singură carte a vieții. Un bob de grâu trece prin multe faze. Tulpina nu este spicul, iar spicul nu este grâul. Dar ca plantă, ea este grâul. Bobul vine la urmă. Restul erau doar purtătorii bobului, care trebuie să treacă. Când citim într-un singur loc, se aude de parcă numele nostru poate fi luat din cartea vieții Mielului. Dar vedeți ce este. Toate acestea ne sunt date în puternica descoperire prin deschiderea celor șapte peceți. De ce este așa de greu pentru unii oameni? De ce nu pot oamenii să creadă?

Isus a spus: „Nimeni nu poate veni la Mine, decât dacă îl atrage Tatăl. Și toți care mi i-a dat Tatăl vin la Mine." Deci, prin descoperirea lui Dumnezeu Îl cunoaștem pe El. Credința noastră este ancorată1 în El, iar noi lucrăm corespunzător acestei credințe. Noi vedem cu claritate cum s-a descoperit Dumnezeu prin Isus Hristos. Dar numai cei ce au fost aleși de DOMNUL, pentru a vedea, pot înțelege aceste taine. Toți acei ce au fost aleși de Tatăl, vor veni la DOMNUL Isus. Ei Îl vor recunoaște ca singurul Domn. Nimeni altul nu poate înțelege această taină, indiferent cât de bun este el. Este necesară o descoperire, atunci vei vedea cine este Isus Hristos.

Planul Său dinainte va decurge fără schimbări. Așa cum este pregătit pământul pentru semănat, la fel trebuie să cadă Cuvântul lui Dumnezeu într-un pământ bine pregătit. Dar nimeni nu aruncă sămânța numai de dragul păsărilor. Nimeni nu seamănă în spini și tufe, unde se înecă planta. DOMNUL Isus a clarificat aceasta în pilda pământurilor. Pământul trebuie mai întâi pregătit. Dumnezeu pregătește inimile prin harul Său. EL v-a pregătit deja dinainte. EL ne-a ales și ne-a pregătit pentru viața veșnică. EL ne-a cunoscut, de aceea ne-a pregătit.

De aceea ați ieșit afară din toate împiedicările și v-ați așezat acolo unde sunteți acum. Dumnezeu vă călăuzește până acolo unde vrea El să vă așeze. Dacă nu este pregătit pământul, sămânța nu poate încolți. Motivul pentru care predicăm noi această credință, este ca să semănăm sămânța credinței. Noi vedem toate acestea prin deosebirea DOMNULUI, și recunoaștem astfel ce se întâmplă. Toate darurile despre care ne relatează Biblia, sunt lucrătoare. Dar când lucrează oamenii, ei pot striga: „Aleluia, eu cred." Dar ei vin și se găsesc înșelați. Vedeți, pământul trebuie să fie ales dinainte. Atunci știți când este lovit.

Așa cum am povestit aseară despre puiul de vultur, care auzise strigătul mamei sale. Era o mare deosebire între cotcodacul găinii și chemarea vulturului. Puiul de vultur nu a devenit vultur prin chemarea sa, ci a fost vultur de la început. Un creștin a fost de la început un creștin. Voi sunteți despărțiți de Dumnezeu pentru că ați căzut în păcatul primilor părinți Adam și Eva. Voi sunteți păcătoși din natură. Voi nu ați vrut să fiți așa, dar acum ați auzit Evanghelia. Credința vine prin auzire. Descoperirea vine prin auzire. Ceva s-a petrecut cu voi. Cel ce șade lângă dumneavoastră poate va spune: „Așa ceva nu pot să cred. Este o prostie." Așa au făcut-o ei și de rusale. Ei se râdeau, spunând: „Oamenii aceștia sunt plini de vin." Era ceva puternic pentru acei care au trăit acele clipe. Ce se întâmplase? Dumnezeu se descoperise persoanelor individuale. Ceilalți râdeau, dar aceștia se bucurau, lăudând pe DOMNUL. Era o descoperire pentru fiecare, care este credința credința descoperită. Dacă nu ar fi credința, nu s-ar întâmpla nimic. Era credința.

Pământul trebuie mai întâi pregătit. *„Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat, i-a și socotit neprihăniți, iar pe acei pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit"* (Romani 8, 30 și Efeseni 1, 3-5). Nu este nici o confuzie. Aceasta o susținem, priviți numai în Sfânta Scriptură. Totul se întâmplă exact așa cum scrie în Cuvântul lui Dumnezeu. Noi vedem respingerea mesajului. Nu este aceasta tocmai ceea ce spune Scriptura? Toate lucrurile acestea sunt pregătite de DOMNUL. O, aceasta ne face să ne continuăm drumul cu bucurie.

Problema constă în faptul că deosebirea între primii creștini și cei din zilele noastre, este atât de mare. Descoperirea adevărată a lui Isus Hristos, că El este Emanuel, locuia în inimile acelor oameni.

Ei erau neclintiți. Dar astăzi, ei sunt mângâiați de cei din denominațiuni cu observația: „O, aceștia nu au descoperirea. Veniți la noi." Poate vă bazați pe descoperirea lor, dar dacă descoperirea lor nu este conform Cuvântului, atunci este falsă. Aceasta este valabilă pentru mine și pentru oricare altul. Aici trebuia să cadă decizia. Cuvântul lui Dumnezeu ne spune ce este corect și ce este fals. Fiecare sămânță trebuie să aibă pământul său. EL știa ce se va întâmpla, de aceea putea El să-i cheme pe cei ce au fost aleși dinainte. Isus a spus despre

http://www.evanghelia.ro

sămânță: „Unele au căzut pe stânci şi printre spini." Acolo nu puteau să crească. Dar câteva semințe au căzut pe pământ bun, care era pregătit pentru aceasta.

Toți oamenii aceştia sunt ca puii. Ei încearcă una şi alta, dar după un timp va veni chemarea din ceruri. Vulturul cel tânăr va recunoaşte chemarea. Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Vedeți, el recunoaşte semnalul, pentru că este ceva în inima lui care-i spune şi descoperă despre ce este vorba.

Proorocul Isaia spunea: „O fecioară va naşte." O expunere ciudată. Cum putea spune un om rațional aşa ceva? Niciodată nu a existat până atunci o fecioară însărcinată. Dar acum el a spus: „O fecioară va naşte." El nu s-a îngrijorat de ceea ce a spus. El a exprimat-o. Cum se va întâmpla? Pentru asta nu trebuia să se îngrijească. El trebuia doar să spună ce vrea să facă DOMNUL. Dumnezeu îi descoperise acest lucru într-o vedenie. A fost o lucrare descoperită care s-a împlinit exact.

Acelaşi Dumnezeu m-a înştiințat, că această pereche, care nu putea să mai aibe copii, vor primi o fetiță. Pentru alții s-au spus alte lucruri, care erau ciudate, mai ales unde spusese medicul că este imposibil aşa ceva. Dar când spune Dumnezeu: „Se va întâmpla"; depinde numai pe ce fel de pământ cade Cuvântul. Vedeți, proorocul DOMNULUI se ridicase, iar Cuvântul DOMNULUI a fost trâmbițat.

Când a spus Dumnezeu în Genesa cap.1: „Să fie lumină", s-a făcut lumină. Ceea ce a exprimat, s-a împlinit. „Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească şi parte femeiască i-a făcut" (Genesa 1, 27). Mai întâi nu era nimic pe pământ. În Genesa cap. 2, după ce a fost creat totul, nu era încă nici un om care să are pământul. Ce era? Era Cuvântul Lui. EL a vorbit. Când a spus El: „Să fie lumină", trebuia să vină lumina, chiar dacă venea numai după 800 de ani. Când a spus El, să crească palmieri şi brazi, una sau alta să crească, această sămânță era deja formată sub apă. Aşa este. Apoi au apărut la timpul stabilit. Nu putea să dea greş. Este Cuvântul lui Dumnezeu. După ce exprima El ceva, aceasta nu mai putea rămâne teorie.

Atunci Dumnezeu a vorbit cu oamenii față-n față. Dar în timpul lui Moise, El a vorbit din stâlpul de foc. Poporul a avut rugămintea ca Moise să le vorbească, altfel trebuiau să moară. Atunci Dumnezeu a spus: „Nu voi mai vorbi acestui popor, voi ridica un prooroc pentru ei." În felul acesta a lucrat Dumnezeu întotdeauna. Un prooroc stă sub inspirație. El nu stă şi se gândeşte: „Un moment, dacă spun asta, oamenii mă consideră nebun." Vedeți, aşa ceva ar fi o reflectare mintală, care-l ascultă pe satana, aşa cum a făcut-o Eva. Atât timp cât vă spune medicul că nu mai puteți trăi, că nu veți mai putea face una sau alta, şi-l ascultați când spune că nu vă mai însănătoşiți, atunci sămânța cea bună nu va cădea niciodată pe pământ roditor, ca să vă fie de folos. Aşa nu merge. Dar dacă îndepărtați toate acestea, sămânța va cădea pe pământ bun şi pregătit şi nimeni nu o poate smulge din pământ.

Indiferent cât va dura aceasta, totuşi se va întâmpla. El a spus: „O fecioară va rămâne însărcinată." Ştiți că faptul acesta a durat 800 de ani până la împlinire? Dumnezeu a ales-o pe fecioara aceasta dinainte EL ştia cine va fi ea, numele ei şi unde va cădea sămânța bună. Credeți asta? Desigur că El ştia. Printr-o naştere naturală urma să se întâmple această minune. Dumnezeu a ştiut aceasta, EL a descoperit taina aceasta proorocului, care a exprimat Cuvântul primit cu credincioşie. Fără ca să se gândească cum se va întâmpla, el a exprimat. El nu a încercat niciodată să înțeleagă această taină. Dacă încercați să cuprindeți tainele acestea cu mintea cum ar fi, dacă femeia sau bărbatul s-ar gândi cum se va întâmpla, spunând: „Eu sunt neputincios de mulți ani. Medicul a spus că pentru mine nu mai există nici o şansă." Asta poate fi adevărat după cât poate judeca el. Dar dacă există ceva, ce poate smulge aceste gânduri ale buruienii, dacă intervine Dumnezeu cu harul Său, nu un predicator sau altcineva, ci Dumnezeu care pune descoperirea Sa în inimă, atunci sunteți salvați. Nimic nu vă mai poate reține, vă veți face bine. Dar până se întâmplă aceasta, veți rămâne cu spusele medicului. Trebuie să primiți o descoperire. Prin harul lui Dumnezeu vi se descoperă.

Dumnezeu ştia cine este fecioara prin care se va înfăptui lucrarea. Pentru Isaia nu exista nici o îndoială. Isaia nu a spus: „O clipă DOAMNE, ce mi-ai spus? O fecioară va naşte? O Tată, aşa ceva nu s-a întâmplat niciodată!" Nu, el nu a întârziat să spună: „O fecioară va rămâne însărcinată." Vedeți, Maria a spus: „Cum se face lucrul acesta, fiindcă eu nu ştiu de bărbat?" (Luca 1, 34). Aşa ceva nu se mai întâmplase. Nu, niciodată. „Cum voi avea eu acest copil? Eu nu ştiu de bărbat. Nu se poate aşa ceva. O îngerule, cred că te-ai înşelat. Cred că este o înşelare optică. Doar ştii că biserica mea învață: ‚aceste zile au trecut.'" Pe un astfel de pământ nu ar fi căzut Cuvântul lui Dumnezeu niciodată. Maria nu a pus nimic sub semnul întrebării. Maria nu şi-a pus nici o întrebare. Ea a spus: „Iată, roaba DOMNULUI; facă-mi-se după cuvintele tale!" (Luca 1, 38). Îngerul i-a spus: „Duhul Sfânt se va pogorî peste tine, şi puterea Celui Prea Înalt te va umbri. De aceea Sfântul care se va naşte din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu." Ea a crezut. Astfel s-a întâmplat.

http://www.evanghelia.ro

Când a pus Dumnezeu Cuvântul Său prin descoperire în inima lui Isaia, acesta a căzut pe un pământ bun, pentru că el era un prooroc. Proorocul nu a dat nimic pentru înțelepciunea omenească. El nu dădea nimic pentru inteligența omenească. El nu dorea să fie cu vază în lume. El era un canal curat de transmisie a lui Dumnezeu, prin care putea vorbi DOMNUL. Pe el nu-l interesa faptul dacă cineva se simțea jignit sau nu, dacă se auzea rațional sau nu, pentru că Dumnezeu vorbea, şi nu omul. Cuvântul vorbit deveni astfel sământa, care trebuia să cadă undeva. Când vorbea Dumnezeu ceva, trebuia să fie şi cineva prin care se transmitea mesajul mai departe. La fel a spus El: „Toate lucrurile sunt posibile celui ce crede. Dacă veți spune muntelui acestuia: ‚Aruncă-te în mare' şi nu vă îndoiți în inimile voastre, atunci veți primi ceea ce ați cerut." Vedeți, undeva trebuie să se împlinească făgăduința. Aşa este.

Noi vedem deci expunerea lui Isaia. Fecioara Maria era pregătită. Ea a rămas fecioară fără să se întineze. Pământul era pregătit, ales prin buna ştiință a lui Dumnezeu. Când a spus Dumnezeu: „O fecioară …" atunci El a cunoscut-o deja dinainte cu numele. Numele ei era trecut deja în cartea vieții. Apoi s-a adeverit acest lucru. Oamenii au văzut în fapte ceea ce era făgăduit. Apoi noi privim înapoi şi spunem: „Da, s-a împlinit", pentru că vedem făgăduința împlinită.

Faptele lui Noe demonstrau oamenilor cât de adâncă era ancorată credința lui în Dumnezeu. Dumnezeu s-a arătat lui Noe şi i-a vorbit: „Noe, va ploua. Voi distruge pământul cu apă." Mai înainte nu plouase niciodată. Era ceva imposibil. Dumnezeu i-a vorbit lui Noe: „Construieşte o corabie, ale cărei dimensiuni ți le voi da Eu." Noe a început să lucreze. El a tăiat multe scânduri, a făcut izolații, cum i-a spus Dumnezeu. Puteți să vă închipuiți ce spuneau oamenii despre acest om?

Ei au spus: „Omul acesta şi-a pierdut mințile. El spune că va cădea apă din cer, dar acolo nu este apă." Dar Noe nu s-a îngrijorat. Faptele lui dovedeau credința lui în făgăduința lui Dumnezeu.

De aceea se desparte fiecare creştin de tot ce l-ar putea despărți de Cuvântul lui Dumnezeu, indiferent ce spun sau cred oamenii. El se desparte de tot. Dar dacă el este numai un creştin prefăcut, atunci faptele lui se vor descoperi în curând. El va cădea înapoi, va aluneca în diferite extreme, încercând tot felul de lucruri. El se va arăta, ce este. Dar dacă cineva este sincer, Cuvântul DOMNULUI va fi pus în inima lui şi va forma un om după voia lui Dumnezeu, pregătit pentru ceasul cel mare. Aşa a făcut-o Noe.

Moise a venit cu toiagul în mână, pentru a scoate poporul de la faraon. Biblia spune că el era informat şi învățat în toată înțelepciunea egipteană. El era aşa de înțelept, încât putea să-i învețe ştiința lor, pentru că o cunoştea foarte bine. El avea poziția cea mai bună în ştiință. Acum, gândiți-vă la un om care este afară în pustiu, cu toată învățătura lui, căruia i se arată Dumnezeu şi îi spune: „Moise, ia toiagul care-l ai în mână. Du-te în Egipt şi eliberează poporul Meu. Pentru că tu ai cheia pentru această lucrare în mână. Totul este în mâna ta. Cu acest toiag vei ordona totul."

Acum, dacă Moise ar fi spus: „O clipă, eu am crezut că Acel mare „EU sunt", făptura inteligentă, vorbeşte cu mine. Dar cum pot să mă duc cu toiagul acesta în mână şi să biruiesc un milion de înarmați? Eu nu sunt un luptător, ci un păstor. Cum pot face eu aşa ceva?" Dar pentru el nu a existat întrebarea: „De ce?" sau „Pentru ce?" Inima lui era pregătită. El era o persoană aleasă dinainte. Darurile şi chemările nu se pot lua înapoi. Dumnezeu i-a făgăduit aceasta deja lui Avraam. Pământul era deja pregătit pentru aceasta. Moise a luat deci toiagul, a coborât în Egipt şi a eliberat un popor dintr-un alt popor. Când a venit la faraon şi a spus: „Lasă poporul acesta să plece", faraon a constatat faptele lui Moise, şi a văzut că posedă o credință neclintită. El avea credință în Dumnezeul care îi dăduse făgăduința. El s-a dus pentru a îndeplini însărcinarea. Nimeni altul nu ar fi putut face lucrul acesta; pentru că el era ales pentru această lucrare. Dumnezeu i-a spus lui Avraam că se va întâmpla. Dar când s-a apropiat timpul împlinirii, s-a născut un băiat; un băiat frumos; părinții săi, Amram şi Iochebed, nu se temeau de porunca împăratului. Vedeți, pământul era deja pregătit.

O DOAMNE, eu sper că voi vorbi în seara aceasta către un pământ pregătit. Dacă sământa va cădea într-un loc pregătit şi potrivit, atunci se va întâmpla ceva. Dacă nu, atunci nu se va întâmpla nimic. Poate veți spune: „Frate Branham, atunci ne lipseşte ceva." Dacă-i aşa, atunci vă lipseşte încă ceva din creştinism. Vedeți, totul se poate imita. Dar când va cădea Cuvântul DOMNULUI în pământul potrivit, atunci va apare ceva de felul său. Aşa trebuie să se întâmple, pentru că este o sământă.

Faptele lui Moise au dovedit credința sa în promisiunea lui Dumnezeu. Faraon putea doar să vadă, dar nu ştia cum putea face Moise aceste lucruri. Dar el ştia că Moise crede ceea ce spune, altfel nu ar sta în palatul său cu toiagul în mână. El a spus: „Cu toiagul acesta voi conduce poporul din această țară." Un om bătrân de 80 de ani, care nu era un atlet, ci un om bătrân cu umerii aplecați şi cu barbă albă; cu părul alb, dacă mai avea, cu toiagul în mână, a vorbit: „Eu voi călăuzi acest popor! Lasă poporul afară. Aşa vorbeşte DOMNUL! Dacă nu vei

http://www.evanghelia.ro

îngădui, te va judeca Dumnezeu." Amin.

A fost fricos? El a avut poate un arc şi o suliţă, dar alte arme nu mai avea. El era fără frică. El ştia unde stă. El a spus: „Dumnezeu te va lovi, faraoane!" Precis. Dumnezeu i-a făgăduit că se va întoarce din nou la acel munte. El ştia că va merge acolo. Aleluia. Şi noi ştim unde ne ducem la sfârşitul călătoriei noastre. Dumnezeu a făgăduit asta. Acolo este o ţară, după ce am trecut râul. Fiţi fără frică în mărturisirea voastră. Dacă aţi primit descoperirea, atunci fiţi fără frică. Nu vă interesează ce va spune lumea. Voi sunteţi fără frică.

Dacă vă este descoperit adevărul care vine de la Dumnezeu, puteţi fi fără frică. Altfel, nu puteţi fi fără frică. În faţa trupelor israeliene, David a dovedit credinţa faţă de Dumnezeul lor cu o praştie. Goliat era de partea cealaltă şi se lăuda. El era cu mult mai mare decât David, avea mâini puternice, un uriaş al filistenilor. David era un tinerel mic, care nici nu era înrolat în armată. El nu era luat în seamă. Fraţii lui erau în armată. Goliat apăruse şi se dădea mare. Nu uitaţi, că totul i-a fost descoperit lui David. El se gândea: „Aici este oştirea Dumnezeului Celui viu, în propria ţară, şi acolo apare acest filistean netăiat împrejur." În seara aceasta îl putem numi cancer sau paralizie.

În nici un caz David nu se putea măsura cu el. El nu poseda arme pentru a birui. Umerii uriaşului erau puternici. Apariţia lui era sigură. O sabie puternică îi stătea la dispoziţie. David stătea cu praştia în mână, dar lui i s-a descoperit. Descoperirea îl nimerise pe el. Amin. El a spus: „DOMNUL care m-a izbăvit din ghearele leului şi din laba ursului, mă va izbăvi şi din mâna acestui filistean" (1 Samuel 17, 37). Fraţii lui ar fi fost în stare să se lupte, sau Saul care era un cap mai înalt ca restul trupei dar vedeţi, lor nu le-a fost descoperit. Acum o vedeţi. Ei credeau că s-ar putea întâmpla şi că Dumnezeu ar putea-o face. Dar lor nu li s-a descoperit. Numai David avea descoperirea. Aici vedeţi deosebirea. Dacă vi se descoperă, că Dumnezeu vă va vindeca, atunci veţi primi aceasta, chiar dacă multe lucruri nu sunt în regulă cu voi. Lucrurile împotrivitoare pot fi mai rele decât cele între David şi Goliat, dar dacă aţi primit descoperirea … Fiţi atenţi! După ce a primit David descoperirea, el era fără frică. El a spus: „Astăzi DOMNUL te va da în mâinile mele, te voi doborî, şi-ţi voi tăia capul" (1 Samuel 17, 46). În ceasul acela critic, când trebuia luată o hotărâre, când trebuia luată o decizie importantă, Dumnezeu a pus prin harul Său, sămânţa credinţei în inima acestui tânăr. Dumnezeu a privit la inima lui. Acelaşi Dumnezeu, poate în momentul acesta critic, să scoată femeia din scaunul rulant şi s-o pună în picioare. Dacă poţi crede, că această sămânţă mică ţi se descoperă, tot necazul tău, indiferent cât va dura, va lua sfârşit. Vedeţi, uriaşul nu a crezut. Nici acest cancer nu crede. El a râs, spunând: „Sunt eu un câine, ca să vină la mine acest băiat cu un toiag?" El râdea şi îl batjocorea pe David: „Vino încoace la mine, ca să dau carnea ta păsărilor cerului şi animalelor sălbatice." Înfăţişarea exterioară vorbea pentru el, dar asta nu l-a speriat deloc pe David. De ce? Pentru că primise descoperirea. El făcea totul prin credinţă. El ştia că o poate face, de aceea a făcut-o, pentru că avea descoperirea. El ştia unde stă.

Ah, eu doresc ca Dumnezeu să vorbească azi către inimile voastre: „Tu nu vei rămâne mai departe pe targă, tu nu vei rămâne în scaunul rulant, te vei face sănătos"; atunci nimic nu v-ar mai schimba părerea. Dacă nu se întâmplă astfel cu voi, atunci poate să se roage oricare predicator din lume pentru voi. Nu vreau să spun că nu ar putea să vă ajute sau încurajeze, dar este necesară credinţa voastră, pentru ca puterea vindecării să poată trăi în voi. Nu vine de la predicator, ci vine prin descoperire, prin credinţă. „Nu prin puteri şi oştiri, ci prin Duhul Meu se va întâmpla", vorbeşte DOMNUL. Duhul Meu vă descoperă prin har. Nimeni şi nimic nu vă poate lua această făgăduinţă. Prin credinţă descoperire! David a dovedit credinţa lui prin fapte. Fraţii lui se purtau urât cu el, spunându-i să meargă acasă la turma de oi. Dar el a vrut să vorbească cu Saul. Saul a spus: „Nu poţi să te duci să te baţi cu filisteanul acesta, căci tu eşti un copil, şi el este un războinic din tinereţea lui" (1 Samuel 17, 33). David a răspuns: „Robul tău păştea oile tatălui său …" Curajul său avea temei. Amin.

O frate, acelaşi Dumnezeu care a salvat sufletul tău, nu poate să vindece şi trupul tău? Este necesară o descoperire că El este Vindecătorul tău, la fel ca şi Salvatorul tău. Mai întâi trebuie să vă fie descoperit. Aici este deosebirea. El avea ceva pe care era bazată credinţa lui. El a spus: „S-a întâmplat vreodată aşa ceva?" David a răspuns: „Acelaşi Dumnezeu care m-a salvat din ghearele ursului şi a leului, mă va salva şi din mâna acestui filistean netăiat împrejur." „Cum ştii tu asta, Davide?" „Eu cred asta." „De ce?" „Pentru că mi s-a descoperit." El ştia despre ce vorbeşte, când a spus uriaşul: „Te voi arunca la păsările cerului", la care el a răspuns: „Iar eu îţi voi tăia capul." Aici este deosebirea. El a făcut-o.

La Samson au venit pe neaşteptate 1000 de filisteni. El s-a uitat pe pământ, a găsit o falcă uscată de măgar, şi s-a aruncat la filisteni. El i-a lovit cu acest os uscat peste capete, şi cât ştiu nu a căzut nici un dinte. Coifurile filistenilor au fost precis tari şi serveau de apărare, pentru ca să nu le spargă nimeni capul, dar el a luat această falcă şi a bătut cu ea 1000 de filisteni, fără ca ea să se rupă. El i-a lovit pe toţi cei care se apropiau. Restul

http://www.evanghelia.ro

filistenilor au fugit în munți pentru a scăpa. Cum s-a întâmplat? El a crezut.

Pentru a vă arăta mai clar, vreau să spun, că se întâmplă într-o clipă, ca la Iosua, la Maria Magdalena şi la alții. Primiți aceasta în momentul când vi se descoperă. Țineți bine de ea din prima clipă. Lui Samson i s-a descoperit. El s-a luptat cu 1000 de filisteni. Ce credeți că au spus filistenii? „Priviți acolo, vine un băiețandru mic cu şapte bucle în păr, ca un pui de mamă răsfățat. El vine cu o falcă de măgar. Noi, vedeți, suntem o armată mare. Nu este asta ceva fără minte?" Dar ce a făcut el? El a expus filistenilor ceea ce i-a descoperit Dumnezeu. El a luat osul de măgar în mână şi a fugit înspre ei. El a crezut. El l-a luat în mână şi a făcut-o. În timp ce a făcut asta, el le-a arătat filistenilor ce a fost pus de Dumnezeu în inima lui.

Ioan Botezătorul şi-a expus credința prin faptele sale. El a spus: „Eu botez cu apă; dar în mijlocul vostru stă Unul, pe care voi nu-L cunoaşteți" (Ioan 1, 26). Gândiți-vă! Ei au spus: „Ce crezi tu, va veni Mesia? Ce-i cu tine? Deja de 4000 de ani Îl aşteptăm." Dar el putea să spună: „EL este în mijlocul vostru." Aleluia.

Şi în seara aceasta El este aici. Ioan şi-a exprimat credința prin descoperire, pentru că i se descoperise. El ştia că-L va boteza pe Mesia. EL era un om de 30 de ani. Ioan ştia că El este pe undeva, deşi nu-L cunoştea. EL era în mijlocul lor. „CEL ce vine după mine este mai puternic decât mine şi eu nu sunt vrednic să-I duc încălțămintele. EL vă va boteza cu Duh Sfânt şi cu foc" (Matei 3, 11). EL este acum în mijlocul vostru. El şi-a exprimat credința. El ştia că-L va vedea în timpul acela pe Mesia Dumnezeu, şi Îl va boteza. Oamenii vedeau că prin lucrarea şi predica sa, el îşi exprimă credința. Ei puteau să mărturisească, că el posedă descoperirea de la Dumnezeu.

Ca să adeverească acest fapt, Mesia a venit din mulțime. EL era un bărbat tânăr şi simplu, îmbrăcat ca toți ceilalți. Ioan a spus: „Vedeți Mielul lui Dumnezeu, care poartă păcatul lumii!" „Cum Îl cunoşti?" El a spus: „Acela care mi-a vorbit acolo în pustie: ‚Pe Acela pe care vei vedea coborând Duhul aşezându-se, Acela este Cel ce botează cu Duhul Sfânt'", pentru că era un prooroc. Lui i-a fost descoperit. El ştia când se va împlini timpul, el va vedea semnul. Când a văzut semnul, el a spus: „EL este în mijlocul vostru." El ştia că Mesia era acolo.

O, eu văd că semnul timpului de sfârşit este aici. Văd lucrurile făgăduite pentru mesajul sfârşitului cum se desfăşoară, exact cum s-a spus în Sfânta Scriptură. Eu ştiu că timpul este aproape. Eu spun aceasta fără teamă. Eu cred că este foarte aproape, pentru că văd semnele care le-a prezis El pentru timpul acesta. Întâmplările sunt în desfăşurare.

Ioan şi-a dovedit credința în descoperirea lui Dumnezeu. El mărturiseşte, că faptele sunt doavada credinței.

Dacă veți proceda aşa de parcă ați fi vindecați, atunci mărturisiți că ați avut credință pentru a fi vindecați. Ce demonstrează o astfel de mărturisire? Voi spuneți: „O, acum o am pentru că am primit făgăduința lui Dumnezeu. Eu mă pregătesc acum, că să se poată împlini cu mine, pentru că o am deja pe inimă." Vedeți, faptele mărturisesc despre credință. Desigur.

În penultima mea călătorie în Africa (ultima mea călătorie a fost în primăvară), a venit un băiat mic în adunare, care avea un picior mai mic decât celălalt şi amândouă picioarele umflate. El nu purtase niciodată încălțăminte. El avea o înfățişare groaznică. Eu m-am rugat în seara aceea pentru copil. Ei au văzut toate aceste lucruri şi s-au rugat pentru copil. Când am fost în dimineața următoare la magazin, era acolo un bărbat şi cumpăra încălțăminte pentru copil. El crezuse.

Şi acest bărbat a crezut că Dumnezeu le va dărui copilul, şi s-a pregătit pentru aceasta. „Eu mă pregătesc." Deşi fizic nu se vedea încă nimic, el nu făcea nici o deosebire. El credea ca Avraam. Avraam socotea tot ceea ce se împotrivea ca nimic, inexistent. Aşa este. Dacă spune cineva numai mintal: „Da, acesta este adevărul. Dumnezeu este Vindecătorul bolilor", şi primiți aceasta în mintea voastră spunând: ‚acesta este adevărul', dar inima voastră nu este pregătită pentru ca această credință să cadă în ea, şi să dovedească apoi credința prin fapte, nu se va întâmpla nimic. Chiar dacă o persoană primeşte Cuvântul, dar spune doar cu mintea: „Aşa este", aceasta încă nu înseamnă că el ar fi într-o poziție corectă față de Dumnezeu.

Câți dintre voi au auzit predica mea: „Unşii din timpul sfârşitului"? Credeți asta? Atunci s-a spus că vor veni antihriști care vor încerca să-i ducă în eroare şi pe aleşii DOMNULUI, dacă ar fi cu putință. Dar aşa ceva este imposibil, pentru că ei sunt aleşi. Aşa este. Dar El a spus: „Unşii". Vedeți voi, „Hristos" înseamnă „Unsul". Aceştia deşi erau unşi, totuşi învățătura lor era împotriva lui Hristos. Ei puteau să facă tot ce făcea şi restul.

Vedeți, voi sunteți o treime, dar totuşi numai o singură persoană. Aşa ca Tată, Fiu şi Duh Sfânt una se leagă cu alta trei însuşiri ale aceluiaşi Dumnezeu. Trei expuneri ca Tată, Fiu şi Duh Sfânt. Şi voi sunteți duh, suflet şi trup.

Trupul pământesc are la dispoziție cinci simțuri: vederea, auzul, gustul, mirosul şi simțul. Şi interiorul care

http://www.evanghelia.ro

are duh, are cinci simțuri: conștiința, dragostea, etc., dar sufletul are numai unul, şi acesta este existența voastră reală.

Duhul poate veni peste voi să vă ungă, pentru ca să faceți ceva. Aceasta însă nu înseamnă că voi personal sunteți salvați. Gândiți-vă numai la Caiafa, el a proorocit. La Iuda care scotea draci. Vedeți, Duhul i-a uns. Ploaia cade peste cei drepți şi peste cei nedrepți. Neghina se bucură împreună cu grâul. Dar depinde, ce este înăuntrul sâmburelui. Intelectualii pot primi şi să spună: „Da, totul arată aşa de bine. Eu cred asta." Dar nu este aşa. Desigur că nu. Deşi ungerea Duhului este prezentă, totuşi dacă sufletul nu este de la Dumnezeu, se pot întâmpla multe imitații, şi totuşi nu este ceva adevărat în voi. Mulți pot pretinde că au fost vindecați, şi pot să se comporte ca şi cum ar fi primit vindecarea. Oamenii se pot purta ca creştinii; să trăiască o viață bună, dar asta nu înseamnă că ei sunt salvați. Aşa este. Duhul adevărat poate fi prezent. Duhul Sfânt poate să vă ungă, dar asta încă nu înseamnă1 că sunteți salvați. Numai sufletul din interior, care nu moare niciodată, care are viață veşnică. A fost întotdeauna o viață veşnică. A venit de la Dumnezeu şi se întoarce din nou la Dumnezeu. Asta este în suflet.

Isus, Duhul în voi, credința care se descoperă în exterior vedeți, eu stau aici în fața voastră şi nu cunosc pe nimeni dintre voi. Duhul poate să mă ungă, şi totuşi eu nu ştiu cine sunteți. Dar când se desface interiorul interiorului, acesta este Dumnezeu. Exteriorul se poate gândi şi ezita. Când spune un bărbat: „Eu ştiu că nu ar trebui să curvesc, Duhul îmi spune să nu curvesc", dar dacă aceasta zace în adândul interiorului său, dacă plaga asta vă domină încă, atunci aveți grijă. Dacă este dirijat tot din interior, restul se aranjează în exterior. Interiorul ne arată drumul corect. Acesta este turnul de control, interiorul interiorului. Sufletul stăpâneşte duhul, iar duhul stăpâneşte trupul. Zugrăveala din afară nu ajută la nimic. Pavel se adresează oamenilor religioşi din vremea lui: „Tu perete văruit!", pentru că în exterior ei păreau oameni credincioşi. Ei au proorocit şi multe altele, dar interiorul interiorului, sufletul lor nu credea.

De aceea eu vă spun, că oamenii sar, vorbesc în limbi, strigă, pun mâinile peste bolnavi, care se vor vindeca prin credință, etc. Toate aceste lucrări se întâmplă prin Duhul, dar ei sunt pierduți. Vedeți, cei unşi! Isus a spus: „Credeți numai, că toate lucrurile sunt posibile celui ce crede." Credința şi faptele sunt ca bărbatul şi femeia ei lucrează împreună. Bărbatul lucrează cu femeia, şi femeia cu bărbatul. Unul îl reflectă pe celălalt.

Dacă un bărbat spune că este însurat, şi nu poate să-şi arate nevasta, atunci te îndoieşti de expunerea lui. Vedeți, dacă spune un bărbat: „Eu sunt însurat" şi cineva îl întreabă: „Unde este soția ta?", iar el răspunde: „O, asta nu ştiu.". Vedeți? Pe un astfel de bărbat, cu greu îl poți crede. Eu zic: „Unde este nevasta ta?" „Eu nu ştiu." Asta nu pot crede.

Dacă aveți într-adevăr credința pe care o pretindeți că o aveți, cum vreți să vă adeveriți credința altfel, decât prin fapte? „Eu sunt însurat." De unde să ştiu eu că sunteți căsătorit?" „Aceasta este nevasta mea." Vedeți, aşa este. „Eu sunt căsătorită. Acesta este bărbatul meu." „Eu sunt vindecat." „Cum ştii acest lucru?" Faptele mele dovedesc credința mea.

Despre ce vorbim? Credința voastră o vede Dumnezeu în voi. Faptele pe care le faceți, le văd oamenii. Aceasta este deosebirea între relatarea lui Iacov şi Pavel despre Avraam. Ei nu se contrazic. Ei mărturisesc amândoi despre acelaşi lucru în legătură.

Dacă credința nu produce fapte, fiecare are dreptul, de a se îndoi de mărturia voastră. Ați auzit asta, înainte de a ne ruga pentru bolnavi? Dacă credința voastră nu produce fapte, atunci nu puteți convinge pe nimeni, că sunteți vindecați. Voi spuneți: „Eu nu ştiu." Altcineva poate spune: „Eu am toată credința din lume." Asta însă nu este aşa. Dacă ar fi aşa, atunci credința ar fi în legătură strânsă cu faptele, ca bărbatul şi femeia. Unul îl reflectă pe celălalt.

Noi vrem să mai vorbim puțin despre Avraam. El avea o legătură sfântă în întregime. El socotea totul ce era împotriva credinței sale, ca nimic, şi lucra în continuare pe baza aceluiaşi principiu. Eu pot să-mi închipui, cum a spus cineva după douăzeci de ani către el: „Acum, cum îți merge, tată al națiunilor? Avrame, tu ai spus că numele tău este acum Avraam, ceea ce înseamnă ‚tatăl națiunilor'. Câți copii ai deja, Avraame?"

Dar asta nu l-a clătinat nici un pic. Biblia spune: el nu s-a lăsat dus în eroare, ci a ținut tare la Cuvântul lui Dumnezeu. El s-a pregătit pentru copilul care-l aşteptau. Chiar Sara spunea: „Ştii tu ce se va întâmpla? Tu vei avea un copil. Îți spun eu ce să faci. Eu îți dau pe slujitoarea mea Agar, şi ea va naşte un copil, iar eu îl voi adopta." Dar Avraam nu a crezut asta. Nu, el nu vroia să facă aşa ceva. Dar Sara era inspirată să facă aşa.

Dumnezeu i-a vorbit lui Avraam: „Ascult-o pe nevasta ta, dar aceasta nu este ceea ce am făgăduit Eu. Nu în felul acesta ți-am dat Eu făgăduința." Deşi trupul lui Avraam era stins, la fel şi al Sarei, şi totul era în contradicție cu făgăduința, totuşi el a crezut. El era un bărbat bătrân de 100 de ani, iar Sara de 90 de ani. Fiți atenți! Trupul

http://www.evanghelia.ro

său stins şi pântecul sterp al Sarei, nu era luat în seamă. Făgăduința pe care a primit-o Avraam sau sămânța lui, că va fi moştenitorul pământului, nu a venit prin lege, ci prin credință. Dacă se consideră ca moştenitori cei ce cred în lege, atunci credința este desființată şi făgăduința fără putere, pentru că legea aduce cu sine mânia lui Dumnezeu, dar acolo nu este lege, nu este nici încălcare de lege.

De aceea totul este în legătură cu credința trebuie să fie un dar prin har, pentru ca întreaga descendență să posede valabilitatea moştenirii, şi nu numai pentru cei de sub lege, ci şi pentru cei ce cred aşa cum a crezut Avraam, care este tatăl nostru după Cuvântul: ‚Te-am aşezat ca tată peste multe popoare' înaintea lui Dumnezeu, pe care l-a crezut el, care învie morții, şi care numeşte ceea ce încă nu există, ca şi cum ar exista.

Avraam a crezut când nu mai era nici o speranță, a ținut tare la credință, pentru a deveni tatăl neamurilor după făgăduință. ‚Aşa să fie moştenitorii tăi', şi fără ca credința lui să slăbească, deşi ştia că trupurile lor erau deja trecute. Totuşi, cu privirea înspre făgăduința lui Dumnezeu, el nu s-a lăsat dus în eroare, ci a devenit tot mai tare în credință dând toată onoarea lui Dumnezeu.

Bătrân de 100 de ani? Vedeți, trupul lui era stins, şi al Sarei nu mai putea primi copii. La lucrul acesta el nu s-a gândit. Când i s-a descoperit, el nu s-a mai uitat la trupul său. Dacă sunteți paralizați sau orice ar fi, nu trebuie să vă uitați la această stare. Fie scaunul rulant în care sunteți sau paralizia băieţelului, orice ar fi, nu priviți spre ea. Dacă spune medicul: „Boala nu va ieşi niciodată", să nu o luați în seamă. Poate veți spune: „Eu sunt bătrân." Nu vă gândiți la asta. Noi suntem copiii lui Avraam, aleluia. Nu urmaşii lui Isaac, ci sămânța regală prin credință în DOMNUL Isus Hristos. Sămânța lui Avraam va străluci în ultimele zile ca stelele. Copiii lui Avraam! El nu s-a uitat la trupul lui ca la o făptură moartă. El nu a întrebat dacă Dumnezeu va face ce a făgăduit mai înainte, pentru el era suficient Cuvântul DOMNULUI. Lui i s-a descoperit. Aşa este bine.

Dacă vi s-a descoperit, dacă într-adevăr vi s-a descoperit ceva voi nu puteți să o înfăptuiți, trebuie mai întâi să fie o descoperire la bază atunci nu vă mai uitați la ceea ce vi se pare imposibil. Voi nu acordați nici o atenție la ceea ce a spus medicul. Nu veți mai asculta ce spune tata sau mama, sau ce va spune predicatorul sau altcineva; veți asculta numai ceea ce spune Dumnezeu.

Avraam nu s-a uitat la trupul lui stins, nici la trupul sterp al Sarei. Ei nu s-au uitat la ceea ce se vedea. O, asta mă impresionează, ei nu au luat în considerare nici pântecele sterp al mamei, nici trupul stins al tatălui. Dacă credința găseşte un pământ pregătit, atunci nu mai priveşti la toate împrejurările. Dacă rodirea a avut loc, trebuie să se întâmple ceva. Aleluia! Medicul poate va spune: „Nu vei mai avea nici un copil. Eu pot dovedi că trupul tău este stins şi nevasta ta este stearpă." Dar dacă a avut loc rodirea, dacă s-a împreunat sămânța masculină cu cea feminină, fiți atenți ce se va întâmpla atunci se va naşte un băiat sau o fată. Credința a găsit un pământ roditor. Faptele îşi arată roadele, celulă cu celulă se clădeşte, iar noul născut iese la iveală. Amin! O, DOAMNE, dă-ne har, ca să fim creştini stabili, aşa cum trebuie să fim! Ah, dacă voi, bărbați sau femei, L-ați putea primi pe Dumnezeu cu Cuvântul. Dar aceasta o puteți face numai dacă ați primit descoperirea.

Observați, credința sfântă a lui Dumnezeu era unită cu faptele sfinte ale proorocilor. Nu uitați! Credința sfântă a lui Dumnezeu îi era descoperită lui Avraam. El a primit aceasta şi astfel şi-a început faptele sale sfinte, pentru că a crezut. Sămânța făgăduită îşi găsise locul unde se putea dezvolta. Dacă ar fi spus Avraam către Sara: „25 de ani au trecut acum, de când mi-a dat Dumnezeu făgăduința", voi ce spuneți, se putea împlini făgăduința? Dumnezeu ştia că nu va fi aşa.

Dacă ar fi spus fecioara Maria: „O clipă, o fecioară să fie însărcinată? Dacă voi spune aşa ceva în biserica mea, mă vor arunca afară." Astfel de gânduri s-ar fi născut, dacă sămânța nu ar fi căzut pe pământ pregătit. Ce a spus proorocul? „O fecioară va fi însărcinată." Aşa a fost. Vedeți asta? „Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred." Dacă Cuvântul va cădea pe acest pământ pregătit, el se va ancora acolo. Nimeni nu îl poate împiedica. Vedeți, sămânța găseşte un loc de adăpost. Dumnezeu a ştiut-o, altfel El nu i-ar fi dat nici o făgăduință lui Avraam. Dumnezeu ştia pentru cine era făgăduința. EL l-a chemat pe Avraam când avea 75 de ani, dar el a fost de la început robul ales al Lui. Şi Sara la fel.

Observați, el nu a avut Biblie în care să poată citi. Pentru el nu era aşa de uşor, cum este astăzi pentru noi, să poți citi Cuvântul lui Dumnezeu şi să vezi cum au primit alții credință. El a primit totul numai prin descoperire. Aşa este corect. Nici Iosif nu a avut Biblie, pentru a citi în ea. Moise a scris primele cinci cărți din Sfânta Scriptură. Nici o personalitate importantă nu a avut la dispoziție Biblia înainte de timpul lui Moise. Amin. Ei nu au avut Biblie aşa cum o avem noi azi, care ne ajută când suntem într-o situație critică. Ei erau bărbați duri, care aveau descoperirea lui Dumnezeu, pe care se bazau cu credință. Nimic nu-i putea clătina. Ce credeți, putem să avem şi noi o astfel de credință? Desigur, dacă vi s-a descoperit aceasta.

Cred că-mi permiteți să mărturisesc ceva înainte de încheiere. Îmi amintesc că am predicat într-un oraş

http://www.evanghelia.ro

despre viața lui Iosif, de pe poziția Bibliei. Biblia nu ne relatează că s-ar fi găsit greşeli în viața lui Iosif. Viața lui Avraam, Isaac şi Iacov nu a fost ca viața lui Iosif. Ce om desăvârşit era el! O oglindire înspre Hristos.

Când am citit despre viața lui în camera mea de la hotel, am plâns. M-am băgat în dulap, am închis uşa şi am spus: „DOAMNE, eu Îți mulțumesc pentru un astfel de om ca Iosif, care a trăit aici pe pământ, în trup omenesc ca mine, ca un om care Te-a crezut şi Te-a primit după Cuvânt." El a fost respins de frații săi. El nu a putut face nimic, pentru că era spiritual. El avea vedenii. El putea tâlcui visurile. Pentru aceasta el era urât de toți. Dar el nu putea să schimbe nimic. Aşa era el. Ceilalți însă nu aveau ceea ce avea Iosif. Pentru aceasta ei ar fi trebuit să-l iubească, dar ei l-au urât, mai ales că le spunea lucruri care nu erau pe placul lor. „O", spuneau ei: „Iată că acolo vine visătorul." Ei îl urau fără motiv. Eu mă întreb: „De ce au făcut ei aceasta?" Bărbatul acesta nu s-a lăsat clătinat. El a rămas credincios. Eu am spus: „DOAMNE, Dumnezeul meu, eu Îți mulțumesc pentru un astfel de om." Chiar atunci mi-a descoperit Duhul Sfânt, spunând: „Tu vei avea un fiu, pe care să-l numeşti Iosif." M-am ridicat şi i-am mulțumit DOMNULUI. Fiica mea, Rebeca, avea atunci un an. Ea se născuse prin cezariană. Aşa era în familia soției mele, şi astfel ea s-a născut prin intervenție chirurgicală. Medicul mi-a spus: „Frate Branham, cu soția aceasta nu vei mai putea avea nici un copil. Pereții pântecului sunt foarte subțiri. Lasă-mă să intervin prin operație." Eu am spus: „Nu doctore, să nu faci asta." El a spus: „Dar nu mai are voie să nască copii. Ea va muri din cauza aceasta."

A fost foarte greu, dar a supraviețuit. DOMNUL mi-a spus că vom avea un fiu pe care o să-l numim Iosif. Mie nu mi-a fost frică. Mulți dintre voi îşi amintesc, că mi-a spus asta. Peste tot am anunțat că vom avea un copil cu numele de Iosif. Câți îşi mai amintesc? Desigur. În toată țara am făcut de cunoscut că vom avea un băiat cu numele de Iosif, şi aceasta se va întâmpla în acelaşi fel ca şi cu băiatul cel mic din Finlanda, care a fost readus la viață. Fratele Moore a fost prezent când s-a întâmplat. Eu v-am spus asta cu 2-3 ani înainte, că va fi un băiat mic, cum va fi îmbrăcat şi unde se va întâmpla lucrarea. Dumnezeu a spus aşa. Dar cum se va întâmpla? Asta nu am ştiut. Dar mi-a fost descoperit că se va întâmpla.

Mie mi s-a descoperit ca să mă duc în Arizona, ca să mă întâlnesc acolo cu cei şapte îngeri. Mie mi s-a spus ce fel de mesaj să predic. Era vorba despre cele şapte peceți. Aşa s-a întâmplat. Câți îşi aduc aminte, că v-am spus dinainte? Benzile mărturisesc asta, şi s-a întâmplat. Revistele săptămânale au reprodus toate clişeele despre lumina de pe cer. Dar până acum ei nu înțeleg încă acest fenomen. Acolo a fost. Îmi aduc aminte, cum i-am telefonat fratelui Jack şi l-am întrebat despre clişeul în care este Hristos vizibil. El a răspuns: „Aşa arată El proslăvit." Eu îl iubesc pe fratele Jack. Eu ştiu că el este unul din cei mai buni teologi, dar răspunsul lui nu m-a satisfăcut. Eu am stat acolo şi am spus: „DOAMNE, ce înseamnă?" Apariția unui bărbat tânăr cu părul alb ca lâna. Arăta de parcă purta o perucă. Fiți atenți! Scrie în carte. Eu am spus aceasta înainte de a se întâmpla.

Şi în aceeaşi zi, după ce s-a întâmplat, a mers din nou în sus. Dacă puneți poza vertical, aşa cum este în magazinul „Life", Îl veți vedea ca în pictura lui Hoffman „Capul lui Hristos", privind în jos, acolo unde stăteam eu. Puteți să vedeți poza în revistă. Câți ați văzut poza? Desigur, voi toți. Privind înapoi, asta este o dovadă că descoperirea este corectă. De ce era El acoperit cu o perucă? Judecătorii evrei purtau o perucă, judecătorii britanici o mai poartă şi astăzi. Asta reprezintă că El este autoritatea cea mai înaltă, în felul cum apare. EL stă acolo înconjurat de aripile îngerilor. EL este Alfa şi Omega. EL este Judecătorul cel mai Mare. Noi Îl vedem ca Alfa şi Omega. Nimeni altul decât El. EL avea circa 30 de ani, dar totuşi avea păr alb ca zăpada ceea ce ne arată că este Cel mai Mare. Dumnezeu Tatăl a predat toată judecata Fiului. Aleluia! Descoperirea nu este niciodată greşită. Exprim-o! Indiferent cum se aude, ea este într-o conformitate totală cu Cuvântul.

Patru ani, după ce s-a dat făgăduința, noi ştiam că vom avea un copil. Toți ne întrebau: „Este Iosif pe drum?" Eu răspundeam: „Poate. Aşa cred. Eu nu ştiu. Dar eu voi avea un fiu care va purta numele de Iosif." Când s-a născut copilul, era Sara. Atunci mi-a telefonat un bărbat şi râzând mi-a spus: „Ştii ceva, poate ai vrut să spui Iosefine?" Bărbatul acela a murit după scurt timp. Eu am răspuns: „DOMNUL meu, eu am spus că Dumnezeu mi-a promis că voi avea un fiu căruia îi voi da numele de Iosif."

Eu îmi amintesc de trei oameni care au venit din alte denominațiuni în adunarea noastră. Când au auzit că s-a născut Sara, ei au spus: „El este un prooroc fals." Eu am răspuns: „Un moment, scumpă doamnă, nici eu şi nici Dumnezeu nu a spus când va fi acest eveniment. El mi-a spus doar atât, că voi avea un fiu, aşa cum i-a promis şi lui Avraam că îl va avea pe Isaac. Dar Ismail s-a născut între timp, cu asta însă făgăduința nu şi-a pierdut puterea, nu a fost anulată. Dumnezeu mi-a făgăduit că vom avea un fiu pe care să-l numesc Iosif."

Medicul mi-a spus de data aceasta: „Trebuie s-o operez." Eu am spus: „Să nu faci asta." El a răspuns: „Poate te vei căsători din nou, şi vei avea un fiu." Eu am spus: „Voi avea copilul cu această soție, pentru că aşa a spus Dumnezeu." Eu nu puteam s-o citesc din Biblie, dar am primit-o prin descoperire, prin credința care era scrisă

http://www.evanghelia.ro

în inima mea. Eu nu m-am lăsat înşelat de necredinţa altora, despre făgăduinţa lui Dumnezeu. Alţi continuau să spună: „Noi credem că ai vrut să spui Iosefine." Eu răspundeam: „Nu, eu am spus Iosif." Medicul spunea: „Ea nu mai poate naşte încă un copil."

Patru ani au trecut şi soţia mea urma să devină din nou mamă. Atunci a răspândit o femeie o proorocie falsă în ţară, scriind: „Soţia lui va muri în acest timp, pentru că eu sunt trimisă să-i dau indicaţii lui Billy." Ea a continuat: „Însă el nu vrea să mă asculte, pentru că eu sunt o femeie, de aceea se va socoti Dumnezeu cu el, şi o va omorî pe soţia lui." Eu am răspuns: „Dumnezeu L-a trimis pe Isus Hristos ca să mă călăuzească. Eu sunt călăuzit de Duhul Sfânt."

Săraca Meda. Noi aveam o soră medicală, care cu 20 de ani în urmă a fost vindecată de cancer. Ea lucra în spitalul baptist din Louisville, iar acum în Jeffersonville lucrează tot ca soră medicală. Ea lucrează de mulţi ani ca soră, pentru că DOMNUL a spus că va trăi. Meda o iubeşte şi a spus: „Aş vrea să o am pe Margie la mine, Bill. Nu vreau să mă duc la spital." Eu am spus: „Noi o iubim pe Margie, dar ea nu este Dumnezeul nostru. Margie este doar sora noastră." Atunci m-am dus la Greens-Hill. Eram cam cutremurat, pentru că eu o iubesc. Ea mi-a spus: „Bill, crezi că voi muri?" Eu am răspuns: „Eu nu ştiu, dar copilul se va naşte. Vei avea un fiu pe care îl vom numi Iosif." Ea întreba: „Acum va veni el?" Eu am spus: „Asta nu ştiu, dragă. Asta nu pot să ştiu. DOMNUL ne-a făgăduit că vom avea un Iosif, de aceea vom avea un fiu cu numele de Iosif. Pe mine nu mă interesează ce spun alţii, noi vom avea un Iosif. Acelaşi Dumnezeu care mi-a descoperit toate lucrurile acestea, mi-a spus şi asta. Nimic nu este greşit. EL nu mă va dezamăgi nici de data aceasta."

M-am dus la Green-Mill ca să mă rog. Când am fost acolo, am văzut lumina, stâlpul de foc, între pomi. Am auzit glasul: „Întoarce-te la cartea ta !" M-am dus înapoi şi am găsit Biblia mea în maşină. Vântul a răsfoit paginile şi eu am citit în 2 Samuel 7, 8: „Acum să-i spui robului Meu David: Aşa vorbeşte DOMNUL oştirilor: ‚Te-am luat de la păşune, de la oi, ca să fii căpetenie peste poporul Meu, peste Israel … şi ţi-am făcut numele mare ca numele celor mari de pe pământ.'" Numele nu a fost Billy Graham, dar avea un nume cum îl au cei mari de pe pământ. „Asta am făcut Eu pentru el, dar templul Meu nu are voie să-l construiască. Doar fiul său." Când am citit ‚fiul său' parcă m-a lovit ceva. Eu am spus: „Iosif?" Aşa este. Imediat m-am întors acasă, spunând către soţia mea care era în aşteptare, îmbrăţişând-o: „Draga mea, Iosif este pe drum, Iosif este pe drum." Oricine ştie cât de greu este o cezariană pentru o femeie. Seara s-a lăsat copilul în jos. Dimineaţa următoare la ora 7 am dus-o la spital. Medicul a spus: „O, vai de mine." M-am despărţit de ea cu un sărut, spunând: „Dragă, nu mai este mult şi îl vom avea pe Iosif." Am urcat scările, iar soţia mea a fost adusă în sala de operaţie. După un timp a venit o soră şi a spus: „Reverend Branham." Eu am spus repede: „Ce este?" Ea a spus: „Aveţi un băiat frumos şi mare de 3, 5 kg." Eu am spus: „Iosife, fiul meu, fii binevenit." Desigur. Deşi nu era scris in Biblie, eu am ştiut că acelaşi Dumnezeu i-a descoperit şi lui Avraam. Nici noi nu ne-am uitat la pântecul slăbit al soţiei, la imposibilitatea ca să mai nască. Noi nu ne putem lăsa înşelaţi prin necredinţă. Noi trebuie să credem neclintiţi, lăudând pe DOMNUL. Eu nu-l ascult pe medic. De multe ori ni se pun obstacole în drum, dar să nu le credeţi, sunt doar minciuni ale satanei. Aşa este. Credinţa merge înainte împreună cu faptele, pentru a aduce făgăduinţa la realitate.

Exact asta scrie Iacov despre Rahav, care pe baza faptelor a fost salvată numai pentru că avea credinţă (Iacov 2, 25). Ea le-a spus bărbaţilor: „Eu ştiu că DOMNUL va dat ţara aceasta." (Iosua 2,9). Ea nu a vrut să vadă ce fel de îmbrăcăminte are. „Eu am văzut că DOMNUL este cu voi." Mai mult nu avea nevoie. Ea s-a pregătit.

Aşa se întâmplă şi azi cu vedenile adevărate venite de la Dumnezeu. Este Cuvântul promis pentru zilele acestea. Se spune: „Frate Branham, cum apar aceste vedenii?" Oamenii se poticnesc în lucrarea aceasta. Dar nu scrie în Fapte 2, 17: „În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voştri şi fetele voastre vor prooroci, tinerii voştri vor avea vedenii, şi bătrânii voştri vor visa visuri!" Nu-i aşa? Aşa spune Biblia.

Bine, citiţi în proorocul Maleahi 4 ultimele versete şi vedeţi dacă promisiunea aceasta nu este pentru timpul acesta. De ce puteţi crede asta? Pentru că este scris în Biblie. Citiţi Luca 17, 30. Isus a spus: „Tot aşa va fi şi în ziua când se va arăta Fiul omului." Aşa cum a fost lumea în timpul Sodomei, aşa este lumea de azi. Priviţi-l pe Billy Graham şi pe Oral Roberts, aceşti martori, care mărturisesc în bisericile confesionale. Unul la metodişti, baptişti şi presbiterieni, celălalt la penticostali. Priviţi-i pe amândoi, şi apoi pe celălalt.

Gândiţi-vă, Avraam nu era în Sodoma, el era deja chemat afară. UNUL a rămas la Avraam, i-a vorbit şi i-a dat un semn. EL s-a întors cu spatele spunând că Sara va primi un copil, pe care trebuie să-l aştepte. EL şi-a întors spatele spre cort. Avraam L-a numit „Dumnezeu, Elohim".

Acelaşi lucru se întâmplă azi, pentru că avem credinţă. Eu ştiu că vine de la Dumnezeu, pentru că acesta şi

http://www.evanghelia.ro

celelalte texte ne arată despre acest timp. În Apocalipsa 10, 7 citim: „… ci că în zilele în care îngerul al şaptelea va suna din trâmbiţa lui, se va sfârşi taina lui Dumnezeu, după vestea cea bună vestită de El robilor Săi proorocilor", deci nu printr-o slujbă divină pentru bolnavi, ci prin vestirea mesajului care urmează după slujba aceasta.

DOMNUL Isus umbla şi predica. EL îi vindeca pe bolnavi şi făcea multe semne. Ei spuneau: „O, Rabinul acesta tânăr, proorocul, este un Om mare. Ce bine ar fi dacă ar veni în biserica noastră." Dar într-o zi El s-a ridicat şi a spus: „EU şi Tatăl una suntem." O, atunci nu L-au mai vrut. Desigur. „Dacă nu mâncaţi carnea Fiului omului şi beţi sângele Lui …" EL nu a explicat nimic. „Dacă nu veţi mânca carnea Lui … atunci nu veţi avea viaţă în voi." Medicii şi surorile medicale poate au spus: „Omul acesta este un vampir, unul care suge sânge, El vrea să ne oblige să bem din sângele Lui." Vedeţi, El ştia că ei nu-L vor înţelege.

Nici ucenicii Lui nu L-au înţeles, dar ei şedeau acolo, şi credeau totuşi. Amin! Ei primiseră descoperirea. Precis. Ei ştiau. Scriptura spune aşa. Poate vreţi să spuneţi şi voi: „Cum poţi să dai crezare tuturor vedeniilor, în mijlocul miilor de imitaţii care se fac în zilele noastre?" Dar vreau să vă spun: „În mijlocul acestor imitaţii, gândiţi-vă fraţilor, este scris, că ele vor fi în acelaşi timp." Aşa este. Aşa cum a fost în zilele lui Moise. Moise s-a dus în faţa poporului pentru a executa lucrarea lui Dumnezeu, unde erau prezenţi Iane şi Iambre. Dar cine a făcut-o mai întâi? Ceilalţi imitau doar, dar era nevoie de un original, ca să se poată imita apoi lucrarea. Nu, noi nu ne-am înşelat, noi ştim unde ne aflăm. Vedeţi, noi stăm neclintiţi, pentru că suntem bazaţi pe Scriptură şi pe descoperirea DOMNULUI.

Cineva poate spune: „Acolo este un bărbat. Are vedenii, face una şi alta, se ţine cu nevasta unui alt bărbat. El crede în trei dumnezei şi toate acestea." Dar asta nu ne miră. Aici este ceva ce nu poate fi imitat Cuvântul. Nu. Ei pot face multe lucruri, să vorbească în limbi, să se bucure, să sară în duh şi totuşi este un drac. Aşa este. Însă tuturor trebuie aplicată unitatea de măsură. Vom ajunge până acolo, că se va întâmpla ca în zilele lui Moise cu Iane şi cu Iambre. Gândiţi-vă, aşa cum s-au împotrivit Iane şi Iambre lui Moise, vor avea loc imitaţii în ultimele zile pe pământ. A proorocit el dinainte? Desigur, aşa s-a întâmplat.

Moise nu s-a lăsat înşelat când făcea aceste minuni în Numele DOMNULUI, iar ei stăteau acolo şi imitau. El nu s-a lăsat oprit spunând: „Eu trebuie să mă opresc şi să mă întorc de pe câmpul de luptă." El a rămas acolo. Cum a putut face el asta? El avea o descoperire. Aleluia. El cunoştea Cuvântul DOMNULUI. El ştia că Cuvântul lui Dumnezeu îi va lovi. El ştia că va veni timpul, în care se va adeveri Cuvântul şi îi va opri.

În toţi anii aceştia am ştiut că va veni timpul. Aşa este. Întotdeauna când trimite Dumnezeu ceva deosebit, El face o minune prin care va fi cuprinsă întreaga lucrare. Dacă Dumnezeu trimite ceva în biserică, iar vechiul sistem nu se schimbă, atunci trimiterea lui a fost zadarnică. Dacă vine un mesaj cu semne şi minuni, trebuie să urmeze încă un mesaj. După ce i-a vindecat Isus pe cei bolnavi, a adus în continuare mesajul Său. „EU şi cu Tatăl una suntem. EU sunt, dar voi nu Mă credeţi." Ei credeau în minunile Lui. EL spunea: „Dacă nu Mă credeţi pe Mine, atunci credeţi faptele acestea, pentru că ele mărturisesc, cine sunt Eu." O, ce minunat!

Cine s-a ridicat mai întâi? Moise. Atunci au urmat imitatorii. Acest adevăr mare va rămâne întotdeauna în picioare, între cei adevăraţi şi cei falşi, pentru că cei falşi nu pot primi mesajul. Ei nu pot primi mesajul nefalsificat al Cuvântului.

Indiferent cu câte minuni şi semne se putea dovedi Iuda dar înainte de a cădea Duhul Sfânt de rusale, el a fost descoperit. Satana poate imita totul, până ajunge la Cuvânt. El nu poate lua întregul Cuvânt, de care depinde totul, ca la Eva. El nu îl poate cuprinde, pentru că întregul Cuvânt constă numai în trupul DOMNULUI Isus. Priviţi Cuvântul pentru acest timp! Ei nu pot primi mesajul Cuvântului pentru acest timp, la fel ca Iane şi Iambre care nu au primit mesajul lui Moise. Ei nu au putut. Faptele lor au fost descoperite, pentru că ei nu puteau să urmeze Cuvântul adeverit, vestit de proorocul uns al DOMNULUI.

Ei nu au putut să mai călătorească cu Israelul. De ce? Ei erau copii confesionali din Egipt, care nu puteau să urmeze Cuvântul. Dacă ar fi făcut ei lucrul acesta, ar fi trebuit să părăsească Egiptul. Dar ei erau mulţumiţi pe malurile Nilului, ei imitau Cuvântul şi făceau ce făcea Moise; dar nepriceperea lor s-a descoperit încă înainte de exod. Apoi şi-a revărsat Dumnezeu urgia peste ei. Aşa este şi acum. Ei pot încerca tot felul de imitaţii, dar prin asta va fi proslăvit numai originalul. Fiecare copil credincios ştie că este originalul. Veţi vedea cu claritate faptele neînţelepte ale imitaţiei. Dacă faptele voastre vor fi adeverite după Cuvântul adevărat şi dovedite prin credinţă, atunci şi făgăduinţa lui Dumnezeu se va descoperi conform Cuvântului original scris.

Isus a spus: „Dacă nu fac lucrările Tatălui …" Asta înseamnă: „Dacă nu fac lucrările care sunt scrise dinainte că le voi face, atunci să nu Mă credeţi." Dacă nu se împlineşte în trupul acesta, în care am venit, ceea ce trebuie să facă Mesia; dacă lucrările pe care le fac, nu sunt adeverite de Dumnezeu în felul cum scrie în Cuvânt;

http://www.evanghelia.ro

dacă viaţa Mea nu face Cuvântul viu, şi nu se întâmplă cum s-a proorocit. (Să nu greşiţi. DOMNUL Isus a vrut să spună: „Voi ştiţi ce va face Mesia când va veni.") Dacă cele scrise nu se vor descoperi prin Mine, atunci nu sunt Eu Acela. Amin! Atunci este fals tot ce am spus despre timpul acesta, atunci este neadevărat ce a spus Ioan Botezătorul despre Mine. Dacă nu sunt lucrările lui Mesia, atunci Eu nu sunt Mesia. Aşa cum este scris: „DOMNUL Dumnezeul vostru vă va ridica un prooroc." Sute de ani trecuseră de când vorbise ultimul prooroc. "Dacă lucrările făgăduite nu vor fi descoperite prin viaţa Mea, atunci nu sunt Eu Acela. Dar dacă Cuvântul făgăduit s-a adeverit prin Mine pentru timpul acesta, atunci Eu sunt Acela, iar făgăduinţa a venit la voi." Puteţi să vedeţi că mai clar nu se poate face? Este vorba despre făgăduinţă.

„Dacă făgăduinţa pentru timpul acesta s-a adeverit în slujba Mea", a spus DOMNUL Isus, „atunci priviţi lucrările care sunt făgăduite pentru timpul acesta. Priviţi spre lucrările promise. Dacă nu se împlineşte fiecare lucrare prin Mine, atunci să nu Mă credeţi; atunci uitaţi-vă în Biblie la cele făgăduite pentru timpul acesta. Dacă nu se întâmplă întocmai, atunci nu este corect. Dacă nu ar fi şi lucrările false aici, şi ceea ce trebuie să se întâmple, atunci ar fi ceva greşit. Dar Isus a spus: „EU sunt Acela a cărui venire a fost făgăduită." Amin! Lucrările promise pentru timpul acesta, Îl dovedesc pe Mesia. Credeţi asta?

Acum fraţilor, lucrarea pe care a promis-o DOMNUL Isus în Luca 17, 30 trebuie să se împlinească înaintea venirii Sale. Lumea trebuie să se afle într-o situaţie ca în Sodoma. Mesagerii trebuiau să se ridice. Totul trebuia să se împlinească. Dacă nu se împlineşte întocmai, atunci să nu mă credeţi că eu v-am spus adevărul. Dar dacă se împlineşte, atunci să credeţi că El este. „În zilele când Fiul omului se va descoperi." Amin. Fiul omului se va descoperi în trup omenesc în Biserică aşa cum s-a întâmplat atunci în zilele Sodomei un grup chemat afară, stând şi crezând făgăduinţa lui Dumnezeu. Slavă Lui.

Lucrările Duhului Sfânt din timpul acesta prin vedenii, nu au greşit niciodată. Făgăduinţele lui Dumnezeu nu vor lipsi. Toate semnele apostolice promise în Biblie, inclusiv Maleahi 4, 5 şi Apocalipsa 10, 7 se împlinesc, dovedite sub orice aspect, chiar şi de cercurile ştiinţifice. Dacă nu v-aş fi spus adevărul, aceste semne nu s-ar întâmpla. Dar dacă v-am spus adevărul, aceste lucrări mărturisesc despre adevăr. EL mai este încă acelaşi, ieri, azi şi în veci. Prin puternica prezenţă a Duhului Sfânt, Biserica va fi răpită. O, de ar cădea această credinţă descoperire în inimile voastre, că acesta este ceasul. Acum vrem să ne rugăm.

DOAMNE, Tu Te-ai descoperit în trup în Isus Hristos, ai înviat a treia zi din morţi conform Scripturii şi Te-ai ridicat în cer. TU ai trimis ucenicii Tăi în toată lumea ca să-i facă şi pe alţii ucenici, şi ai spus: „Aceste semne îi vor urma." O DOAMNE, Tu ai dat daruri în biserica penticostală. O DOAMNE, aceşti bărbaţi, din care unii sunt prezenţi, iar alţii vor auzi pe bandă înregistrarea, în toată lumea, fie ca ei să înţeleagă că mesajul sfârşitului este chemarea afară a Miresei, şi nu un mesaj al bisericii penticostale. Mesajul penticostal era pentru readucerea darurilor în Biserică. Dar acum este chemarea afară a Miresei. Un mesaj, la fel cum a fost înainte de arderea Sodomei. Fie ca ei să înţeleagă, DOAMNE. Eu Te cred, pentru că vine prin harul Tău descoperit prin Cuvântul lui Dumnezeu şi adeverit în toată lumea. DOAMNE, desigur că suntem o minoritate care a crezut întotdeauna. Dar Tu ai spus: „Nu te teme turmă mică, este voia Tatălui vostru, să vă dăruiască împărăţia."

O DOAMNE, eu mă rog ca oamenii să se distanţeze de concepţia intelectuală, să nu mai privească prin proprii lor ochi, ci să privească în Scriptură. Cum am spus ieri seară, oamenii ar trebui să ştie ce a spus regina din Babilon. „Aici este un om cu numele Daniel, care era deja în împărăţia tatălui tău. El poate să tâlcuiască necunoscutul." Unul ca părinţii de la rusalii, era în împărăţia lor. El ştia să împrăştie orice îndoială.

Acum DOAMNE, lasă ca Duhul Tău să lucreze, căci este lucrător în împărăţia Ta de la rusale şi în timpul lui Luther, şi în timpul lui Wesley, în timpul lui Smith sau Alexander Cambells, până în timpul nostru. EL distruge orice îndoială şi descoperă toate gândurile. EL a distrus orice îndoială în oamenii din timpul lui Luther care credeau: „Cel drept va trăi prin credinţă." EL a distrus toate îndoielile din mişcarea metodistă, pentru ca ei să se sfinţească. În zilele mişcării penticostale ei vorbeau în limbi. Lucrarea Duhului apăruse prin vindecări divine. Toate îndoielile din inimile credincioşilor penticostali au fost împrăştiate. Dar, o DOAMNE, ei au format denominaţiuni. Ei au deviat şi au primit în mijlocul lor idei omeneşti. Dar acum Mireasa este chemată afară, aşa cum este făgăduit în Sfânta Scriptură. Înaintea lumii s-a citit asta. În fiecare seară vedem adevărul în faţa ochilor. O DOAMNE, distruge orice îndoială din inima oamenilor. De ar ieşi în grabă, să trăiască sub influenţa soarelui dreptăţii, iar apoi să fie primiţi în grânarul DOMNULUI, ca să poată fi arsă pleava. Adună-i DOAMNE, astăzi. Te rog în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Vă mulţumesc pentru atenţie. Dumnezeu să lucreze mai departe în inimile voastre. Acum vrem să ne rugăm pentru bolnavi, şi îi rugăm să vină în faţă pe platformă. Am dat numere de ordine, pentru ca bolnavii să fie chemaţi. Văd aici oameni neputincioşi, care nu au putut să vină să primească un număr de ordine. Aveţi nevoie

http://www.evanghelia.ro

de credință pentru vindecare, așa cum am învățat mai înainte. Dacă vi s-a descoperit, atunci se va întâmpla. Dacă nu vi s-a descoperit, puteți veni într-o duzină de rânduri pentru rugăciune, și totuși ar fi degeaba. Asta o știți. Credeți asta? Eu pot să mă rog în genunchi pentru voi, prin punerea mâinilor și să vă ung cu untdelemn, și multe altele, dar numai dacă DOMNUL vă descoperă prin har în inima voastră, că deja s-a împlinit, atunci se întâmplă, indiferent dacă sunteți în rând sau nu. Atunci se întâmplă, indiferent de împrejurări. Dacă are cineva un număr de ordine, și nu poate veni în față, ridicați vă rog mâna. Bine. Credeți numai!

Azi vin mai mulți în față decât ne așteptam, dar este în ordine. Stați acum în liniște. Ne vom ruga pentru voi, indiferent unde vă aflați. Așteptați până sunteți chemați. Nu vrem ca prea mulți să stea în față, pentru că ascultătorii nu pot privi încoace. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Acum vrem să ne rugăm asupra acestor batiste.

DOAMNE scumpe, aici avem batiste care sunt destinate pentru bolnavi și suferinzi. Chiar acum am vorbit despre credință, DOAMNE. Mă gândesc acum la Cuvântul biblic: „Luptați-vă pentru credința care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna", și mă mai gândesc că s-au luat de la Pavel batiste, nu pentru că era ceva deosebit, ci pentru că oamenii aveau credință. Ei erau bărbați ca și noi. Este scris: „Ilie a fost un om ca noi și s-a rugat ca să nu plouă pe pământ." O DOAMNE, el s-a rugat, ca oamenii să se pocăiască. TU i-ai descoperit ca să se roage pentru ei, în așa fel ca Cuvântul Tău să se împlinească. Fără îndoială, Tu i-ai dat proorocului o vedenie. DOAMNE, în seara aceasta mă rog pentru aceşti oameni, pentru vindecare. Eu nu sunt Ilie care a fost luat la cer, dar același Duh care era în el, trăiește în continuare. Așa că noi ne rugăm, scumpe DOAMNE, ca să asculți rugăciunile poporului Tău. Adevereşte-Te în timp ce ne rugăm asupra acestor batiste, pentru ca bolnavii și suferinzii, asupra cărora se vor pune, să se vindece.

Tată, noi recunoaștem că suntem o generație muritoare. Noi stăm față-n față cu veșnicia. Lumea s-a stricat de tot. Crime deja fetele mici sunt batjocorite și tăiate în bucăți. Bărbații poartă părul lung ca femeile și femeile îl poartă scurt ca bărbații. Ei sunt stricați. Oamenii mor în continuu. Lumea este pe moarte și Biserica este pe moarte. O DOAMNE, adune viața. Adune viața, o DOAMNE viață de credință. Descopere-o acestor oameni, DOAMNE. Eu pot doar să pun mâinile mele asupra lor și să mă rog pentru ei, dar Tu eşti Acela care îi poți vindeca. TU singur îi poți vindeca. Eu mă rog, ca Tu s-o faci, Tată, cu fiecare în parte. Admite-o, în timp ce pun mâinile mele peste ei și mă rog din toată inima. În Numele lui Isus Hristos vindecă-i pe aceşti oameni. Amin.

Dacă mă mai auziți bine, atunci ridicați mâinile. Ceva mă mișcă, când văd oamenii aceştia pe tărgi și în cărucioare rulante, care nu au primit numere de ordine. Dar asta nu înseamnă că numai cei ce au primit vor fi vindecați. Chiar oamenii din adunare pot fi vindecați. Numerele de ordine nu au nimic de spus. Totul este dependent de credința voastră în Dumnezeu. Câți dintre voi știu că acesta este adevărul? Numai credința voastră în Dumnezeu vă poate ajuta. Voi știți că este adevărul. Indiferent cât de religioși sunteți, cât de buni sau de răi, numai dacă prin harul lui Dumnezeu există credință în inimile voastre, altfel nu vă veți vindeca. Câți dintre voi știu că Dumnezeu a făcut deja lucrarea? EL a demonstrat întotdeauna lucrarea Sa prin semne și minuni mari. Voi stați aici în rând pentru rugăciune, dar asta nu înseamnă că voi ați fost aleși de Dumnezeu pentru aceasta. Voi ați primit numere de ordine, de aceea sunteți aici.

Cu o astfel de credință în Dumnezeu, și-a început slujba stimatul nostru frate Gerholtzer cu ani în urmă. El credea că Dumnezeu îi vindecă pe bolnavi prin credință. Aceasta nu s-a schimbat încă. Dar în zilele de pe urmă, Dumnezeu a mai adăugat daruri, așa cum a făgăduit. Dumnezeu nu a făcut-o pentru că a fost dator, ci pentru că a promis. Tot ce a promis El, trebuie să facă, pentru că El trebuie să-și țină Cuvântul. EL v-a promis în același fel și vouă; dacă ați putea crede că se va întâmpla. Dacă nu puteți crede, nu se va întâmpla nimic. Eu nu pot să mijlocesc pentru credința voastră, nici voi nu vă puteți lua singuri credința. Dumnezeu trebuie să v-o dăruiască. Credința este un dar de la Dumnezeu. Nu credința voastră, ci credința lui Dumnezeu. Poate este bună credința voastră intelectuală, dar dacă nu vine credința lui Dumnezeu în inimile voastre, nu se va întâmpla nimic. Credința voastră intelectuală poate să înțeleagă lucrarea. Țineți tare de această lucrare până vă dă Dumnezeu descoperirea în inimă. Credeți pur și simplu până v-o descoperă Dumnezeu.

Voi întrebați: „Frate Branham, ce spui acolo?" Da, așa este. Dumnezeu l-a trimis pe prooroc la Ezechia care i-a spus: „Tu nu te vei vindeca, așa vorbește DOMNUL. Tu vei muri." Dar regele Ezechia și-a întors capul spre perete și a plâns, iar DOMNUL i-a mai adăugat 15 ani. El s-a rugat DOMNULUI ca să-l asculte. Acest rege era în timpul acela un om politic puternic în lume. Dar era acolo și un prooroc înaintea lui Dumnezeu. Unul era rege după voia lui Dumnezeu, iar celălalt era proorocul lui Dumnezeu. Descoperirea a primit-o proorocul, asta știți și înțelegeți. Pentru ca să înțelegeți cum am predicat acest text de pe poziția Scripturii: „Cum era în zilele Sodomei, așa va fi și în zilele când se va descoperi Fiul omului", nu în zilele când se va descoperi Biserica, ci în

http://www.evanghelia.ro

zilele când se va descoperi Fiul omului. Ce înseamnă „a se descoperi"? Înseamnă că El se face de cunoscut. Aşa este. EL se face de cunoscut în zilele când Fiul omului se descoperă, aşa cum era în zilele Sodomei şi Gomorei. Aşa este?

Priviţi, ce s-a întâmplat atunci. Ei au avut doi mesageri, care s-au dus în Sodoma şi Gomora, pentru că acolo mai era un grup de credincioşi călduţi. Aceşti doi trimişi l-au scos pe Lot şi familia lui prin predică. Dar Unul a rămas la Avraam şi la gruparea lui.

Priviţi, niciodată nu am avut în istoria Bisericii, un trimis universal către Biserică, a cărui nume să se sfârşească cu h-a-m. G-r-a-h-a-m are şase litere, însă Abraham are şapte litere. Biserica universală, organizată de oameni, este însemnată prin numărul şase (al oamenilor), şi care l-a primit pe trimisul ei. S-au ridicat bărbaţi ca Knox, Calvin, Sankey, Finney şi Moody, dar niciodată cineva cu numele de h-a-m. Acum însă îl au un trimis de la Dumnezeu, care îi cheamă afară cu toată puterea: „Ieşiţi afară, pocăiţi-vă altfel veţi muri."

Dar gândiţi-vă! Aleşii, cei aleşi dinainte, stăteau sub legământ Avraam şi gruparea lui aveau şi ei un trimis. Fiţi atenţi ce a făcut El. EL le-a dat un semn, pentru că timpul în care urma să cadă foc, era aproape. Şi acum va cădea în curând focul atomic, mânia lui Dumnezeu. Acum, acest trimis, a făcut ceva. EL avea spatele întors spre cort, a adeverit promisiunea şi descoperise că Sara se îndoise de spusele Lui. EL descoperise gândurile ei şi vestise ce se va întâmpla. Aşa este? A spus El că Fiul omului se va descoperi la fel? Credeţi că acesta este adevărul?

În invizibila unire a Miresei cu Hristos, trimisul este prezent aici. Isus Hristos este acelaşi, ieri, azi şi în veci. EL vorbeşte numai prin proorocii Lui. Aşa scrie Biblia: „Nu, DOMNUL Dumnezeu nu face nimic fără Să-şi descopere taina Sa slujitorilor Săi prooroci" (Amos 3,7). Astfel a lucrat El întotdeauna. EL nu-şi schimbă planul Său niciodată. Un prooroc adevărat poate vorbi numai ce îi porunceşte Dumnezeu. Aşa este? Este adevărat.

Credeţi voi că El îmi poate spune ce are femeia care stă înaintea mea, înainte ca eu să mă întorc spre ea? Ea suferă de cancer. Aşa este. El se află în pieptul ei. Ea se gândeşte acum la un băiat. El suferă de slăbiciuni mintale, este foarte nervos şi are complicaţii. Aşa este. Crezi tu asta? Este adevărat. Crezi tu acum, că numai credinţa ta a ajutat, credinţa ta care este ancorată; că tu ai primit şi o vei poseda? Atunci du-te, că DOMNUL Isus te va vindeca. Credeţi cu toţii din toată inima?

Credeţi voi, că fără să privesc această femeie, că DOMNUL Isus poate să-mi spună care este necazul ei? Câţi cred asta? Voi ştiţi că nu am văzut-o niciodată. Dacă nu aş fi văzut rochia ei, nici nu aş fi ştiut dacă înaintea mea este o femeie sau un bărbat. O, dacă ar putea ea crede. Crezi tu, femeie? Aici este pacienta, crezi tu? Dacă este aşa, ridică mâna ta. Dacă crezi din inimă, atunci vei avea copilul pentru care te-ai rugat DOMNULUI. Tu te încrezi, tu ai credinţă în Dumnezeu. Vedenia nu vindecă, ci descoperă numai necazul. Faptele dovedesc credinţa în prezenţa lui Dumnezeu. Cuvântul Său se descoperă.

Această femeie cere un lucru mare. Nu un copil, ci ea doreşte botezul cu Duhul Sfânt. Eu îţi spun ce trebuie să faci. Dacă te laşi de fumat, Dumnezeu îţi va da botezul cu Duhul Sfânt. Du-te şi crede numai. Credeţi cu toţii? Aveţi credinţă în DOMNUL.

Aici stă un bărbat pe care nu l-am văzut niciodată. Eu nu-l cunosc, dar el are o suferinţă în pieptul său. Nu demult, el a căzut. Din această cauză are durerea. El nu este de aici el vine din Arcansas. El este predicator. Du-te acasă şi predică Evanghelia. Vedeţi, eu nici nu l-am privit pe omul acesta.

Acolo stă o femeie pe care nu o cunosc. Nu am văzut-o niciodată. Dumnezeu o cunoaşte. Dacă El îmi va descoperi care este necazul ei sau altceva despre ea, veţi crede cu toţii? Prin această lucrare se identifică numai credinţa şi Cuvântul, pe care l-am predicat în seara aceasta. Asta ne-a descoperit Dumnezeu. Acestea sunt lucrările care dovedesc credinţa noastră. Voi trebuie să aveţi doar credinţă, ca să vă vindecaţi.

Nici pe femeia de aici nu o cunosc. Dar cunosc pe cineva pe care-l cunoaşte şi ea, pentru că îl văd aici în faţa mea. Ea suferă de dureri de cap. Aşa este femeie? Crezi tu că Dumnezeu te va vindeca? Tu eşti sora lui Pearry Green. Aşa este. Niciodată nu am văzut-o în viaţa mea. Eu l-am văzut pe Pearry Green că stătea aici şi privea spre mine. Crezi? Acum nu ştiu unde se află Pearry Green. Crezi? Câtă credinţă ai? Dacă ai putea crede, toate lucrurile ar fi posibile. Dacă nu poţi crede, nu se va întâmpla nimic.

Doamna care şade acolo, are păr cărunt şi priveşte spre mine, Îl crezi pe Dumnezeu? Crezi că Dumnezeu îmi poate descoperi la ce te gândeşti tu acum? Tu ai o tumoare la piept. Crezi că Dumnezeu o poate lua de acolo? Aşa este. Să ai credinţă şi încredere. Acum, pe cine a atins ea? Ea a atins haina Lui, ca femeia din Biblie. Voi ştiţi că Biblia învaţă, că El este un Mare Preot care cunoaşte slăbiciunile noastre. Aşa este? EL este Marele Preot. EL stă aici. Oamenii se ating acum de El.

http://www.evanghelia.ro

O femeie zveltă, care şade acolo, a ridicat mâna ei. Nu am văzut-o niciodată în viaţa mea. Ea s-a atins acum de ceva. Asta a fost. Ea s-a rugat lui Dumnezeu. Ea are o durere la piept şi în stomac. Dumnezeu te-a vindecat, crede numai. Tu trebuie să crezi. Toate lucrurile sunt posibile celui ce crede.

Mult în spate şade un bărbat care priveşte spre noi. El suferă de astmă. Crezi tu, domnule, că Dumnezeu te va vindeca? Dacă crezi, Dumnezeu te va vindeca. Tu poţi să primeşti ceea ce te-ai rugat, dacă ai credinţă.

Acolo şade o femeie cu păr cărunt şi priveşte încoace. Crezi din inimă? Bine, atunci te-a părăsit durerea de la fiere. Să ai doar credinţă.

Ce crezi tu, care stai aici pe targă? Crezi că DOMNUL te poate vindeca? Dacă El îmi va spune necazul tău, Îl vei crede? Dacă crezi, cancerul te va părăsi şi poţi să mergi acasă. De ce nu te ridici şi îţi iei targa să te duci acasă? Ai credinţă? Veţi crede cu toţii? De ce nu o faceţi chiar acum? A pus Dumnezeu credinţă în inimile voastre? Ridicaţi mâinile, dacă Dumnezeu a lăsat să cadă credinţă în inimile voastre. Ne vom pune mâinile unii peste alţii din tot rândul de rugăciune. Puneţi-vă mâinile unii peste alţii fără întârziere, în timp ce lucrează Duhul Sfânt. Omul de aici s-a ridicat şi fuge acum în dreapta şi în stânga şi se roagă pentru alţii.

Vrem să ne ridicăm acum şi să-L lăudăm pe Dumnezeu. Nu mai este necesar să ne rugăm mai departe pentru fiecare în parte. Isus Hristos s-a făcut de cunoscut ca acelaşi, ieri, azi şi în veci. Indiferent care sunt durerile voastre, dacă Îl credeţi, atunci ridicaţi-vă acum.

Atotputernicule Dumnezeu, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac şi Dumnezeul lui Iacov, trimite acum puterea Ta şi vindecă acest grup de oameni chiar acum. În Numele lui Isus Hristos. Amin.

Lăudat să fie Dumnezeu. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toţi.

http://www.evanghelia.ro